

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΜΕ ΛΥΚΕΙΑΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΑΣΩΠΙΑΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

Β' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

«Το πολυπολιτισμικό μου σχολείο»



Σχολικό Έτος 2016-2017
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΚΩΝΣΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΠΕ 05)

Ευχαριστίες

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους αλλοδαπούς μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου Ασωπίας που απάντησαν στα ερευνητικά ερωτηματολόγια σχετικά με τον πολιτισμό, τη γλώσσα, τις γιορτές, τα παραδοσιακά έθιμα της εθνικότητάς τους.

Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά την υπεύθυνη καθηγήτρια κυρία Κώνστα Ευαγγελία για τον συντονισμό και την βοήθεια που μας προσέφερε για την πραγματοποίηση της ερευνητικής μας εργασίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ελληνική κοινωνία είναι πλέον πολυπολιτισμική. Το σχολείο μας από την άλλη πλευρά είναι ένας «καμβάς» διαφόρων εθνικοτήτων. Το 40% του μαθητικού δυναμικού του γυμνασίου με Λυκειακές τάξεις Ασωπίας είναι από διάφορες χώρες, όπως Αλβανία, Ινδία, Γερμανία, Ρωσία. Βρήκαμε λοιπόν ιδιαίτερα ενδιαφέρον το θέμα για το πολυπολιτισμικό σχολείο καθώς μας ενδιαφέρει να γνωρίσουμε τα έθιμα, τις παραδόσεις, τη γλώσσα, τις θρησκείες των αλλοδαπών συμμαθητών μας. Έτσι, θα δεχτούμε καλύτερα τη διαφορετικότητα και κατά συνέπεια θα εκλείψουν τα όποια φαινόμενα ρατσισμού και ξενοφοβίας δημιουργούνται κατά καιρούς στο σχολείο.

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	σελ. 3
Περιεχόμενα	σελ. 4
Εισαγωγή	σελ. 5
Κεφάλαιο 1: ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ.....	σελ. 6
1.1: Τα διαφορετικά θρησκευόμενα	σελ. 7
1.2: Ανάλυση των διαφορετικών θρησκειών	σελ. 7
1.2.1 Βουδισμός	σελ. 7
1.2.2 Ινδουισμός	σελ. 8
1.2.3 Σιχισμός	σελ. 9
1.2.4 Ισλαμισμός	σελ. 10
1.2.5 Ορθόδοξοι Χριστιανοί	σελ. 11
Κεφάλαιο 2: ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ-ΓΙΟΡΤΕΣ-ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ	σελ. 14
2.1 Αλβανία	σελ. 14
2.2 Γερμανία	σελ. 16
2.3 Ινδία	σελ. 16
2.4 Ρωσία	σελ. 17
Κεφάλαιο 3: ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ.....	σελ. 27
3.1 Αλβανία	σελ. 27
3.2 Γερμανία	σελ. 29
3.3 Ινδία	σελ. 33
3.4 Ρωσία	σελ. 37
Κεφάλαιο 4: ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ	σελ. 42
4.1 Αλβανία	σελ. 42
4.2 Ινδία	σελ. 45
4.3 Γερμανία	σελ. 48
4.4 Ρωσία	σελ. 53
Κεφάλαιο 5: Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ	σελ. 60
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1	σελ. 61
Επίλογος και φωτό εν ώρα εργασίας	σελ. 63
Βιβλιογραφία	σελ. 65

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της συγκεκριμένης εργασίας είναι το πολυπολιτισμικό μας σχολείο. Τα ερευνητικά ερωτήματα που θέσαμε είναι:

Ποια είναι τα θρησκευόμενα της χώρας καταγωγής και τι αυτά πρεσβεύουν; Κατά πόσο το θρήσκευμα επηρεάζει τις παραδόσεις και τα έθιμα της χώρας καταγωγής;

Τηρούν τα έθιμα και τις παραδόσεις τους οι μαθητές που φιλοξενούνται στην χώρα μας;

Γίνονται αυτά σεβαστά από τους ντόπιους κατοίκους;

Γνωρίζουν οι αλλοδαποί μαθητές να μιλούν και να γράφουν τη γλώσσα της χώρας καταγωγής τους; Καταγράφουμε κάποιους βασικούς διαλόγους επικοινωνίας στις γλώσσες καταγωγής των μαθητών.

Ποιοι είναι οι αντιπροσωπευτικότεροι λογοτέχνες, καλλιτέχνες, επιστήμονες της χώρας καταγωγής των μαθητών και τι γνωρίζουμε γι' αυτούς;

Ποια είναι η κουζίνα της χώρας καταγωγής και ποιο το παραδοσιακό εθνικό πιάτο;

Τι μουσική ακούν οι έφηβοι στην χώρα καταγωγής; Χαρακτηριστικοί διάσημοι καλλιτέχνες και ακούσματα.

Προσπαθήσαμε να απαντήσουμε στα ανωτέρω ερωτήματα μέσα από έρευνα μέσω ερωτηματολογίων στο σύνολο των αλλοδαπών μαθητών του σχολείου μας, από προσωπικές συνεντεύξεις που πήραμε από αλλοδαπούς μαθητές καθώς και από το διαδίκτυο.

Η εργασία αυτή πραγματοποιήθηκε με την ομαδοσυνεργατική μέθοδο. Σε ομάδες δουλέψαμε αρμονικά για την εξεύρεση πληροφοριών και την τελική δημιουργία του εντύπου καθώς και του τεχνήματος που είναι ηλεκτρονικό έντυπο που αποτυπώνει την κουλτούρα των διαφόρων εθνικοτήτων που υπάρχουν στο σχολείο μας.

Στόχος αυτής της εργασίας ήταν να ερευνήσουμε και να γνωρίσουμε από κοντά την κουλτούρα, τις παραδόσεις, τις διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις, τα έθιμα και τις γιορτές των αλλοδαπών μαθητών του σχολείου μας. Με την έρευνα που κάναμε και τις πληροφορίες που συλλέξαμε, γνωρίσαμε καταρχάς τις διαφορετικές εθνικότητες που υπάρχουν στο σχολείο μας και ήρθαμε πιο κοντά με αυτούς τους μαθητές. Γιατί όταν γνωρίζεις κάποιον από κοντά, μαθαίνεις την κουλτούρα του και τα έθιμα και τις παραδόσεις του, τον αντιμετωπίζεις με τρόπο διαφορετικό, με περισσότερη κατανόηση και ανοχή.

*ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ
ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1.1 ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Το βασικό θρήσκευμα της Γερμανίας είναι Χριστιανοί Καθολικοί, Χριστιανοί Ορθόδοξοι, Ευαγγελιστές και Μουσουλμάνοι. Το θρήσκευμα των Καθολικών είναι παρόμοιο με αυτό των Ορθόδοξων Χριστιανών με την μόνη διαφορά εκείνοι δεν έχουν Άγιο Πνεύμα. Επίσης πηγαίνουν στην εκκλησία κάθε Κυριακή που είναι αφιερωμένη στον θεό .

ΑΛΒΑΝΙΑ

Τα θρησκευτά της Αλβανίας είναι: Καθολικοί, Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι. Οι περισσότερες οικογένειες ακολουθούν το θρήσκευμα που πρεσβεύουν οι γονείς τους, η οικογένειά τους.

ΙΝΔΙΑ

Στην Ινδία υπάρχουν πάρα πολλά θρησκευτά: Βουδιστές, Ινδουιστές, Σιχ, Τζαϊνιστές κλπ.

ΡΩΣΙΑ

Στη Ρωσία η πλειοψηφία των ανθρώπων είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι με το παλαιό ημερολόγιο.

1.2 Σύντομη ανάλυση των διαφορετικών θρησκειών

1.2.1 Βουδισμός

Με τον όρο Βουδισμός ή Βουδδισμός εννοείται μία από τις μεγάλες θρησκείες του κόσμου με κεντρικό πρόσωπο του μυθολογικού υλικού της τη ζωή και τη διδασκαλία του Σιντάτ(χ)α Γκοτάμα (Σιντάρτα Γκαουτάμα *σανσκριτικά*) Μπούντχα (Buddha) ή Βούδα ή Βούδδα, του Πεφωτισμένου όπως αποκαλείται ενίοτε.

Ο Βουδισμός είναι ένα από τα αρχαιότερα θρησκευτά. Περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα θρησκευτικών δοξασιών, φιλοσοφικών αρχών, εθίμων, θεσμών και ηθικών κανόνων που

αποδίδονται στον Βούδα. Σήμερα υπολογίζεται ότι περίπου μισό δισεκατομμύριο άνθρωποι ακολουθούν τον Βουδισμό.

Αναγνωρίζονται γενικά δύο σχολές Βουδισμού: η Μαχαγιάνα και η Τεραβάντα. Η κάθε σχολή διαφέρει σχετικά με την ακριβή φύση της Νιρβάνα, τη σημαντικότητα και κανονικότητα των διαφόρων διδασκαλιών και κειμένων καθώς και τις μοναστικές και τις λειτουργικές πρακτικές.

1.2.2 Ινδουισμός

Ινδουισμός, Ινδοϊσμός, Βραχμανισμός και βραχμανική θρησκεία είναι ονομασίες με τις οποίες περιγράφονται οι πάμπολλες τοπικές θρησκείες, θρησκευτικές πρακτικές και επιμέρους σχολές (αιρέσεις, *σαμπραντάγιας*) της Ινδίας. Από τους ίδιους τους πιστούς της, η θρησκεία των Ινδών περιγράφεται συνήθως από τη σανσκριτική έκφραση *Σανατάνα Ντάρμα*, που σημαίνει «αιώνιος νόμος», «αιώνια τάξη» ή «πατρική πίστη». Γενικά ο Ινδουισμός είναι θρησκεία.

Αναφέρεται συχνά ως η αρχαιότερη θρησκεία του κόσμου, καθώς κάποιες από τις ρίζες της ανάγονται στην Εποχή του Σιδήρου. Ο Ινδουισμός είναι η τρίτη μεγαλύτερη θρησκεία του κόσμου σε αριθμό πιστών, μετά το Χριστιανισμό και το Ισλάμ, με περίπου ένα δισεκατομμύριο πιστούς, εκ των οποίων πάνω από το 90% κατοικεί στην Ινδία.

Ο Ινδουισμός βασίζεται στα ιερά κείμενα, τις *Βέδες* καθώς και στη διδασκαλία των *γκουρού* (δασκάλων).

Ο Ινδουισμός είναι μια εντυπωσιακά ευπροσάρμοστη στις συνθήκες κάθε εποχής θρησκεία. Περιλαμβάνει μεγάλη ποικιλία θρησκευτικών πρακτικών και εξελίσσεται συνεχώς, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Δεν έχει κάποιο ιερό κείμενο, ενώ οι κατά καιρούς διδάσκαλοι έδειξαν νέους «δρόμους σωτηρίας». Αρχικά, ως θρησκεία των αυτοχθόνων Ινδών, ήταν ουσιαστικά λατρεία της φύσης. Αργότερα εξελίχθηκε και συστηματοποιήθηκε από τους βραχμάνους. Απέκτησε την ιδέα ότι ο κόσμος διέπεται από κάποιο καθολικό νόμο (ντάρμα), η επίγεια έκφανση του οποίου είναι το αυστηρό, ιεραρχικό κοινωνικό σύστημα των καστών, καθώς και την ιδέα ότι ο κόσμος συνεχώς φτάνει σε ένα τέλος και ξεκινάει από την αρχή (αυτή η συνεχής κυκλική κίνηση του χώρου και του χρόνου ονομάζεται *Samsara* και προκύπτει από την πίστη των Ινδών στην μετενσάρκωση) .

Ινδικό φαινόμενο

Ο Ινδουισμός είναι αποκλειστικό γέννημα του ινδικού πολιτισμού. Η εκτός Ινδίας επιρροή του περιορίζεται μόνο σε μικρό ιεραποστολικό έργο στην νοτιοανατολική Ασία και την Ινδονησία, με

σκοπό την ενσωμάτωση φυλών ως νέες κάστες, ενώ μεμονωμένοι μη Ινδοί μεταστράφηκαν στον Ινδουισμό υπό την επίδραση βραχμάνων στοχαστών, ιδίως κατά τις δεκαετίες του 1960 και 1970 στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, όπου επικρατούσε η λεγόμενη «μανία με την Ινδία».

1.2.3 Σιχισμός



Η *Khanda*, ένα από τα σημαντικότερα σύμβολα του Σιχισμού

Ο **Σιχισμός** είναι μονοθεϊστική θρησκεία, η οποία ξεκίνησε τον 15ο αιώνα μΧ. στη βόρεια Ινδία, με επιρροές κυρίως από τον Ινδουισμό και το Ισλάμ. Βασίζεται στις διδασκαλίες του Νάνακ Ντεβ και των εννέα διαδόχων του. Το σύστημα αυτό θρησκευτικών φιλοσοφιών είναι γνωστό παραδοσιακά με το όνομα **Gurmat** (δηλαδή οι διδασκαλίες των γκουρού) ή **Sikh Dharma**. Η ονομασία "Σιχισμός" προέρχεται από τη λέξη *Sikh* (Σιχ), η οποία προέρχεται από τη σανσκριτική ρίζα *śiṣya* που σημαίνει "απόστολος" ή "αρχάριος", ή *śikṣa* που σημαίνει «διδασκαλία». Οι πιστοί του Σιχισμού είναι γνωστοί ως Σιχ.



Ο Χρυσός Ναός (Χαρμαντίρ Σαχίμπ) στο Αμριτσάρ της Ινδίας

Το κύριο δόγμα του Σιχισμού είναι η πίστη στον **Vāhigurū** (Θεό). Ο Σιχισμός απαιτεί την αναζήτηση της σωτηρίας μέσω της πειθαρχημένης, προσωπικής περισυλλογής, στο όνομα και στο μήνυμα του Θεού. Ο εγωισμός, ο θυμός, η απληστία, η προσκόλληση και η λαγνεία είναι γνωστά ως "Τα Πέντε Κακά", τα οποία επιφέρουν χωρισμό από το Θεό και μπορούν να θεραπευθούν μόνο με την έντονη και αδιάκοπη αφοσίωση προς αυτόν. Οι οπαδοί του Σιχισμού πρέπει να

ακολουθούν τις διδασκαλίες των δέκα γκουρού (διαφωτισμένοι ηγέτες), καθώς επίσης και την ιερή τους γραφή, την **Gurū Granth Sāhib**.

Απαγορεύσεις στο Σιχισμό

Υπάρχει μια σειρά από θρησκευτικές απαγορεύσεις στο Σιχισμό. Απαγορευμένες είναι οι εξής:

1. Κοπή μαλλιών: Απαγορεύεται αυστηρά το κόψιμο των μαλλιών στον Σιχισμό. Ο κάθε Σιχ επιβάλλεται να διατηρήσει τα μαλλιά του ακούρευτα (χωρίς να τα κόψει, ψαλιδίσει).
2. Δηλητηρίαση: Η κατανάλωση αλκοόλ, τα ναρκωτικά, ο καπνός, και άλλες τοξικές ουσίες, δεν επιτρέπονται. Τοξικές ουσίες απαγορεύονται αυστηρά για ένα Σιχ. Ωστόσο, οι Nihangs του Παντζάμπ κάνουν χρήση κάνναβης για να βοηθούνται στο διαλογισμό.
3. Μοιχεία: Στο Σιχισμό, οι σύζυγοι πρέπει να είναι σωματικά και ψυχικά πιστοί ο ένας στον άλλον.
4. Τυφλή πνευματικότητα: Δεν πρέπει να ακολουθούν ή να παρακολουθούν προλήψεις και τελετές συμπεριλαμβανομένων των προσκυνημάτων, νηστειών, τελετουργιών κάθαρσης, της περιτομής, ειδωλολατρίας, προσκυνήματος σε τάφους, υποχρεωτικής χρήσης του πέπλου για τις γυναίκες, κ.α.

1.2.4 Ισλαμισμός - Μουσουλμάνοι

Η ισλαμική θρησκεία εμφανίζεται στις αρχές του 7ου αιώνα και κήρυκας της είναι ένας άνθρωπος, ο Μωάμεθ. Εκείνος επέμενε πως τον επισκέφτηκε ο αρχάγγελος Γαβριήλ, συναντήσεις που συνεχίστηκαν επί 23 χρόνια ως το θάνατό του και μέσα από αυτές του αποκαλύφθηκαν Θεϊκά λόγια. Οι μουσουλμάνοι αποκαλούν το Θεό Αλλάχ (αραβικά). Αυτές οι υπαγορεύσεις αποτελούν το Κοράνι, το ιερό βιβλίο του ισλαμισμού, που θεωρείται η τελευταία αποκάλυψη του Αλλάχ και προσδίδει στη διδασκαλία ύπατο κύρος. Οι μουσουλμάνοι, δηλαδή οι οπαδοί του ισλαμισμού, πιστεύουν πως το Κοράνι είναι ο τέλειος λόγος του Αλλάχ που έχει υπάρξει και πριν. Πολλοί από τους μουσουλμάνους δεν δέχονται τις μεταφράσεις του ιερού βιβλίου και αναγνωρίζουν μόνο την αραβική του εκδοχή. Η δεύτερη ισχύουσα γραφή είναι το βιβλίο Σουνάτα που είναι γραμμένη από τους μαθητές του Μωάμεθ και συμπεριλαμβάνει τα λόγια, τις πράξεις του και τις προδιαγραφές του. Οι βασικές πεποιθήσεις του ισλαμισμού είναι πως ο Αλλάχ είναι ο μοναδικός Θεός και πως ο Μωάμεθ ήταν ο προφήτης του. Ένας άνθρωπος δέχεται τον ισλαμισμό μόνο αν επαναλάβει αυτήν την φράση. Η λέξη μουσουλμάνος σημαίνει «αυτός που υποτάσσεται στον Αλλάχ». Ο ισλαμισμός

ισχυρίζεται πως είναι η μοναδική αληθινή θρησκεία από την οποία προκύπτουν όλες οι υπόλοιπες (συμπεριλαμβανομένου του ιουδαϊσμού και του χριστιανισμού). Οι μουσουλμάνοι βασίζουν τη ζωή τους σε 5 στύλους:

1. Η μαρτυρία της πίστης: «δεν υπάρχει άλλος θεός πέρα από τον αληθινό θεό (Αλλάχ) και ο Μωάμεθ είναι απεσταλμένος του (προφήτης)»
2. Προσευχή: κάθε μέρα πρέπει να εκτελούνται 5 προσευχές
3. Προσφορά: πρέπει να δίνουμε στους φτωχούς γιατί τα πάντα έρχονται από τον Αλλάχ
4. Νηστεία: πέρα από τη σποραδική νηστεία όλοι οι μουσουλμάνοι πρέπει να νηστεύουν κατά τη διάρκεια της γιορτής Ραμαντάν (ο ένατος μήνας του ισλαμικού ημερολογίου)
5. Χατζ: τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του ο πιστός πρέπει να κάνει ένα προσκυνηματικό ταξίδι ως τη Μέκκα (κατά τη διάρκεια του δωδέκατου μήνα από το ισλαμικό ημερολόγιο)

Αυτά τα 5 δόγματα είναι το πλαίσιο της συμπεριφοράς που θεωρείται υποταγή για τους μουσουλμάνους και τα αντιλαμβάνονται σοβαρά και κατά γράμμα. Η είσοδος ενός μουσουλμάνου στον παράδεισο εξαρτάται από την τήρηση αυτών των 5 στύλων. Σε σχέση με τον χριστιανισμό ο ισλαμισμός έχει κάμποσες ομοιότητες και σημαντικές διαφορές. Όπως ο χριστιανισμός ο ισλαμισμός είναι μονοθεϊστικός αλλά εν αντιθέσει με το χριστιανισμό δεν δέχεται την ιδέα για την Τριάδα. Ο ισλαμισμός δέχεται κάποια μέρη της Βίβλου – τον Νόμο και τα Ευαγγέλια αλλά απορρίπτει το μεγαλύτερο μέρος των χριστιανικών Γραφών σαν συκοφαντικό και μη εμπνευσμένο από το Θεό. Ο ισλαμισμός ισχυρίζεται πως ο Ιησούς ήταν μόνο προφήτης και όχι Υιός του Θεού (μόνο ο Αλλάχ είναι θεός, πιστεύουν οι μουσουλμάνοι). Αντιθέτως ο ισλαμισμός ισχυρίζεται πως ο Ιησούς αν και γεννημένος από παρθένο δημιουργήθηκε ακριβώς όπως και ο Αδάμ από χώμα. Οι Μουσουλμάνοι δεν πιστεύουν πως ο Ιησούς πέθανε στο σταυρό και κατ' αυτόν τον τρόπο απορρίπτουν μια από τις βασικές διδασκαλίες του χριστιανισμού. Τέλος ο ισλαμισμός διδάσκει πως ο παράδεισος κερδίζεται με καλές πράξεις και υποταγή στο Κοράνι. Αντιθέτως η Βίβλος αποκαλύπτει πως ένας άνθρωπος δεν μπορεί να συγκρίνεται με τον ιερό Θεό. Μόνο χάρη στο έλεος και την αγάπη Του οι αμαρτωλοί μπορούν να σωθούν μέσω της πίστης τους στον Χριστό (προς Εφεσίους 2:8-9).

1.2.5 Ορθόδοξοι Χριστιανοί

Η λέξη **ορθοδοξία** παράγεται - από το *ορθός* (σωστός) και *δόξα* (σκέψη, πίστη, διδασκαλία) - χρησιμοποιείται χαρακτηριστικά για να αναφερθεί στην θεωρούμενη ως σωστή θεολογική ή δογματική τήρηση μίας θρησκείας.

Η ορθοδοξία αποτελεί σημείο αναφοράς, και συμπληρωματική έννοια, της ετεροδοξίας ("άλλη διδασκαλία"), της αίρεσης και του σχίσματος. Όσοι παρεκκλίνουν από την ορθοδοξία ομολογώντας πίστη σε ένα άλλο δόγμα αποκαλούνται «αιρετικοί», ενώ εκείνοι που παρεκκλίνουν από την ορθοδοξία με την απόσχιση από το αντιληπτό σώμα των οπαδών, καλούνται «σχισματικοί». Η διάκριση στην ορολογία γίνεται ως προς το περιεχόμενο —εάν κάποιος εξετάζει την οργανική ενότητα, η έμφαση δίνεται στο σχίσμα ενώ αν κάποιος εξετάζει τη δογματική συνοχή, η σημασία μετακινείται στην αίρεση.

Η Ορθοδοξία ως Χριστιανική έκφραση



Η συμμόρφωση με το Σύμβολο της Πίστεως, είναι μια κοινή δοκιμασία της Ορθοδοξίας στον Χριστιανισμό. Η Εικόνα παρουσιάζει την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας (325). Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Α' βρίσκεται στο κέντρο περιτριγυρισμένος από Εκκλησιαστικούς Πατέρες. Ο ρόλος περιέχει το πρώτο μισό του Συμβόλου του Πίστεως Νίκαιας-Κωνσταντινούπολης (381) με τη μορφή που χρησιμοποιείται στη Θεία Λειτουργία (αντί "πιστεύομεν" "πιστεύω").

Υπάρχουν τρεις κύριες εθνοτικές (εθνικές) ομάδες Ορθοδόξων. Οι Έλληνες οι οποίοι εκφράζουν την Ελληνορθόδοξη - Βυζαντινή παράδοση του Χριστιανισμού και υφίστανται ως μήτρα των άλλων εκκλησιαστικών παραδόσεων. Οι Άραβες Μελχίτες που διατηρούν προσαρμοσμένο στην αραβική γλώσσα το Ελληνορθόδοξο λειτουργικό τυπικό και

οι Σλάβοι των οποίων η λειτουργική παράδοση μετεξελίχθηκε από τη βυζαντινή βάση, επηρεαζόμενη από δυτικές επιρροές, δημιουργώντας ένα ιδιαίτερης λαμπρότητας τυπικό, προσαρμοσμένο στις ανάγκες της Αυτοκρατορικής Ρωσίας και επί τη βάση της θεωρίας της διάδοχης Τρίτης Ρώμης.

Πηγή πίστεως της, η Ορθόδοξης Εκκλησίας θεωρεί την Θεία Αποκάλυψη δια της εμπειρίας των αγίων, όπως αυτή καταγράφεται στην Αγία Γραφή, τα εγκεκριμένα από τις Οικουμενικές Συνόδους Πατερικά κείμενα, τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων της Ορθόδοξης Εκκλησίας, τα Λειτουργικά κείμενα της Εκκλησίας, και την Υμνολογία της Εκκλησίας. Την εμπειρία αυτή των αγίων την ονομάζουμε: Ιερά Παράδοση. Οι Άγιοι Πατέρες των πρώτων χριστιανικών αιώνων θεωρούνται αυθεντίες στην ερμηνευτική της Αγίας Γραφής και τη Δογματική, όπως και οι πατέρες όλων των αιώνων.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ
ΓΙΟΡΤΕΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Παραδόσεις- Γιορτές – Θρησκευτικά έθιμα

2.1 Αλβανία

Οι Μουσουλμάνοι δεν γιορτάζουν τα Χριστούγεννα αλλά γιορτάζουν την Πρωτοχρονιά. Την Πρωτοχρονιά κάνουν οικογενειακό τραπέζι και τρώνε όλοι μαζί. Δεν έχουν άλλα χαρακτηριστικά, οι περισσότεροι όμως συνηθίζουν να φτιάχνουν μπακλαβά. Άλλες γιορτές είναι:

7 Μαρτίου (Nevruz)σε αυτήν την γιορτή δεν επιτρέπεται να ράψουν ούτε να κάνουν βαριές δουλειές για μια εβδομάδα

14 Μαρτίου (η ημέρα της Άνοιξης) αυτή η γιορτή είναι περισσότερο για τα παιδιά τα οποία παιδιά μαζεύουν λουλούδια και παίζουν όλοι μέρα έξω στην εξοχή. Τα παιδιά παίρνουν φαγητό μαζί τους και τρώνε όλα τα παιδιά μαζί.

Η μεγαλύτερη γιορτή των Μουσουλμάνων είναι το Ramazani: αυτή η γιορτή δεν έχει συγκεκριμένη ημερομηνία είναι κινητή γιορτή στην οποία κάνουμε νηστεία, δεν τρώμε ούτε πίνουμε τίποτα κατά την διάρκεια της ημέρας (ξεκινάει 4 το πρωί μέχρι 9 το βράδυ). Αυτό το κάνουμε για να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τις οποίες κάνουμε κατά της υπόλοιπης χρονιάς.

Γάμοι: Οι γάμοι επιτρέπονται μόνο Σάββατο-Κυριακή.

Το Σάββατο είναι η μέρα του κοριτσιού μαζεύονται όλοι οι συγγενείς του κοριτσιού και χορεύουν.

Η Κυριακή είναι η μέρα του αγοριού. Την Κυριακή η νύφη πάει στο σπίτι του γαμπρού και αργότερα πηγαίνουν να βγάλουν φωτογραφίες.

Αρραβώνες: Δεν αρραβωνιάζονται Φεβρουάριο, πάντα Άνοιξη-Χειμώνα.

Βαφτίσεις: Οι Μουσουλμάνοι δεν έχουν καμία ιδιαίτερη διαδικασία για τις βαφτίσεις. Το μόνο που κάνουν είναι να λένε τρεις φορές το όνομα το οποίο θέλουν να βάλουν στο παιδί στο αυτί του μωρού. Μετά μοιράζουν λουκούμα και άλλα γλυκά, κάνουν και οικογενειακό τραπέζι.

Κηδείες: Οι κηδείες γίνονται κανονικά όπως τις ξέρουμε, όλοι φοράνε μαύρα ρούχα. Ο πάπας έρχεται την δεύτερη μέρα όπου γίνεται η ταφή για να πει κάποια λόγια για να αναπαυτεί η ψυχή του νεκρού , επίσης ο πάπας έρχεται μετά από 40 μέρες και από 1 χρόνο. Επίσης όταν πάμε να επισκεφτούμε τον τάφο αφήνουμε καραμέλες (πιο συνηθισμένο) και λεφτά όσα θέλει ο καθένας, αργότερα ανάβεις ένα κερί. Τα λεφτά τα οποία έχεις αφήσει αργότερα τα παίρνουν τα παιδιά.

Το πιο συνηθισμένο γλυκό το οποίο φτιάχνουμε είναι ο χαλβάς, τον φτιάχνουμε σε κάθε περίσταση και το μοιράζουμε στον κόσμο.

Κάθε Παρασκευή οι νοικοκυρές φτιάχνουν ένα γλυκό για να μυρίσει το σπίτι και νηστεύουν.

2.2 Γερμανία

1. Χριστούγεννα :

- Ο μικρός Χριστούλης (Christkind) φέρνει τα δώρα κάτω από το δέντρο
- Κάνουν χειροτεχνίες
- Adventskranz: 4 εβδομάδες πριν τα Χριστούγεννα βάζουν τέσσερα κεριά πάνω στο τραπέζι και κάθε εβδομάδα ανάβουν ένα κεριό, όταν ανάψουν όλα τα κεριά ξέρουν ότι ήρθαν τα Χριστούγεννα.
- Adventskalender: Ένα ημερολόγιο με πορτάκια που μέσα έχουν από ένα σοκολατάκι και κάθε μέρα (1 έως 24 Δεκεμβρίου) ανοίγουν από ένα κάθε μέρα, όταν τα έχουν ανοίξει όλα τότε ξέρουν πως ήρθαν τα Χριστούγεννα.
- Weihnachtsmarkt: Ένα χριστουγεννιάτικο παζάρι στο οποίο υπάρχουν διάφορα παιχνίδια και παραδοσιακά φαγητά.

2. Πάσχα (Ostern)

- Osterhase: Είναι το πασχαλινό λαγουδάκι το οποίο φέρνει τα χρωματιστά πασχαλινά αυγά (bunte Ostereier) και τα κρύβει στον κήπο έτσι ώστε να πάνε τα παιδιά να τα βρουν.
- Osternest : Η φωλιά με τα αυγά.

3. Sylvester/Neujahn (το νέο έτος):

- Πολλά πυροτεχνήματα, φωτοβολίδες.

Εθνικές γιορτές: Η βασική εθνική γιορτή στη Γερμανία είναι στις 3/10 όπου είναι ημέρα που η Γερμανία ενώθηκε μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου και έγινε ένα ενιαίο κράτος.

2.3. Ινδία

2.3.1 Gurpurb

Είναι η επέτειος της γέννησης ή του θανάτου ενός γκουρού και γιορτάζεται με ένα φεστιβάλ. Είναι μια παράδοση των Σιχιστών.

Στη διάρκεια αυτών των γιορτών, ο γκουρού Granth Sahib διαβάζεται, σε ιδιωτικά σπίτια και στα gurdwaras, χώρους λατρείας των σιχ, σε μια μοναδική και συνεχή τελετή που διαρκεί 48 ώρες. Το διάβασμα αυτό που αποκαλείται Akhand Path, πρέπει να γίνεται χωρίς διακοπές. Οι αφηγητές παίρνουν την σκυτάλη ο ένας από τον άλλον ώστε να μην διακοπεί η αφήγηση.



Gurudwara Paonta Sahib, θέα από το εσωτερικό ενός gurdwaras .

2.3.2 Lohri

Το **Lohri** είναι ένα δημοφιλές χειμωνιάτικο λαϊκό φεστιβάλ Punjab, που γιορτάζεται κυρίως από τους Σιχ και τους Ινδουϊστές. Πολλοί πιστεύουν ότι το φεστιβάλ αυτό μνημονεύει το πέρασμα του χειμερινού ηλιοστασίου. Το Lohri σηματοδοτεί το τέλος της χειμερινής σεζόν και είναι ένα παραδοσιακό καλωσόρισμα της μεγαλύτερης μέρας και το ταξίδι του ήλιου στο νότιο ημισφαίριο από τους Σιχ και τους Ινδουϊστές στις νότιες περιοχές της Ινδικής χερσονήσου.

Το Lohri είναι επίσημα καταγεγραμμένη γιορτή στο κρατίδιο Punjab στην Ινδία αλλά δεν είναι γιορτή για το Πακιστάν. Παρόλα αυτά το παρακολουθούν και κάτοικοι του Punjab στο Πακιστάν. Γιορτάζεται με χορούς, τραγούδια και πυροτεχνήματα.

2.3.3 Holi: το φεστιβάλ των χρωμάτων



Το **Holi** είναι ένα παραδοσιακό ινδουιστικό φεστιβάλ για τον εορτασμό της άνοιξης. Είναι ένα διήμερο φεστιβάλ που γίνεται κάθε χρόνο σε όλη την Ινδία. Κάθε πόλη διοργανώνει τους εορτασμούς με τον δικό της τρόπο και αν κάποιος βρεθεί τον Φεβρουάριο ή Μάρτιο στην Ινδία μπορεί να δει ένα λαϊκό φεστιβάλ στην Βεγγάζη και στο Πουντζάμπ καθώς και αθλητικούς αγώνες.

2.4 Ρωσία

2.4.1 Φεστιβάλ σιντριβανιών στο Πέτερχοφ

Τελετή έναρξης τον Μάιο και τελετή λήξης τον Σεπτέμβριο.

Κάθε χρόνο, την άνοιξη, 147 σιντριβάνια ανοίγουν ταυτόχρονα, συμπληρώνοντας έτσι με ένα μοναδικό τρόπο το εξαιρετικό θέαμα του τεράστιου παλατιού και του συμπλέγματος των πάρκων Πέτερχοφ. Κλασική μουσική ρώσων συνθετών, χοροσπερίδες, κανονιοβολισμοί και πυροτεχνήματα συνοδεύουν την ετήσια έναρξη του χορού των σιντριβανιών.

2.4.2 Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά στη Μόσχα

25 Δεκεμβρίου με 14 Ιανουαρίου



Οι μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, πάντα ξεχώριζαν, γιατί διέθεταν μια ιδιαίτερη μαγική δύναμη, για τους Ρώσους. Τα σχετικά έθιμα και οι παραδόσεις δεν είναι μόνο χριστιανικά, αλλά έλκουν την καταγωγή τους από τις αρχαίες σλαβικές θρησκείες.



Η Ρωσική Εκκλησία γιορτάζει τα Χριστούγεννα σύμφωνα με το Ιουλιανό ή το λεγόμενο «παλαιό ημερολόγιο», το οποίο υστερεί κατά περίπου δύο εβδομάδες, σε σχέση με το σύγχρονο Γρηγοριανό ημερολόγιο. Γι' αυτό το λόγο, τα Χριστούγεννα γιορτάζονται στις 7 Ιανουαρίου και όχι στις 25 Δεκεμβρίου. Παρ' όλα αυτά, πριν από πολλούς αιώνες, δεν υπήρχε διαφορά, κι η γιορτή των Χριστουγέννων στη Ρωσία συνέπιπτε με το χειμερινό ηλιοστάσιο, όπως και σ' όλη την υπόλοιπη Ευρώπη.

Χριστιανικές παραδόσεις



Εκτός από πλήρως παγανιστικά έθιμα, τα Χριστούγεννα προσφέρουν σε αφθονία και αποκλειστικά χριστιανικές παραδόσεις. Έτσι, την παραμονή των Χριστουγέννων (“σοτσέλνικ” στα ρωσικά), τηρούσαν αυστηρή νηστεία. Δεν έτρωγαν τίποτε ώσπου να εμφανιστεί το πρώτο αστέρι στον ουρανό, ενώ το φαγητό αυτής της ημέρας, ήταν ιδιαίτερο απλό και λιτό: Αποτελούνταν από χυλό σιταριού (“σότσιβο”, απ' όπου προέρχεται και η λέξη “σοτσέλνικ”). Πρόκειται για κάποιο είδος προσφοράς προς το αστέρι της Βηθλεέμ που ανήγγειλε τη γέννηση

του Ιησού. Εκτός από το τραπέζι, το “σότσιβο” και το “βζβαρ” (κάτι σαν σαλέπι από φρούτα) απιθώνονταν πάνω στο σανό, στρωμένο κάτω από τα εικονίσματα του σπιτιού. Έτσι συμβόλιζαν τα δώρα που προσέφεραν οι βοσκοί, στη φάτνη με τον νεογέννητο Χριστό.

Επίσης, την παραμονή των Χριστουγέννων συνηθιζόταν η διανομή της φιλανθρωπίας. Το έθιμο κατάγεται από παλαιότερες εποχές, ενώ συμμετείχε και ο ίδιος ο Τσάρος, αλλά και άλλα κοινωνικά στρώματα. Τον 16ο και τον 17 αιώνα, την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Τσάρος περιόδευε σε φυλακές και πτωχοκομεία και έκανε δωρεές δια ζώσης στους τροφίμους τους.

Τα κάλαντα

Η λειτουργία στις ορθόδοξες εκκλησίες ξεκινά το απόγευμα και διαρκεί μέχρι το πρωί. Κατόπιν οι πιστοί αρχίζουν τους εορτασμούς, στρώνουν το τραπέζι με τα διάφορα γιορτινά πιάτα, κάνουν τις επισκέψεις τους. Όλη την ημέρα στο σπίτι προσέρχονται και απρόσκλητοι, αλλά το ίδιο καλοδεχούμενοι και επισκέπτες που λένε τα κάλαντα. Είναι η παράδοση της δοξολογίας του Χριστού από την αυγή της ημέρας των Χριστουγέννων. Τα κάλαντα ακούγονταν σ' ολόκληρη την ορθόδοξη Ρωσία. Οι ερμηνευτές αυτών των ασμάτων ευχόντουσαν κάθε ευτυχία στο σπίτι και στον νοικοκύρη, και εκείνος, ανάλογα με το πόσο ευκατάστατος ήταν, τους έδινε χρήματα και σπιτικές πίτες. Είναι γνωστό ότι ακόμη και ο Μεγάλος Πέτρος έλεγε τα κάλαντα, μαζί με άλλες κομπανίες, στα σπίτια των ευγενών και των εμπόρων.

Οι εορτασμοί των Χριστουγέννων συνεχίζουν και γι άλλες 12 μέρες, οι οποίες αποκαλούνται “σβιάτκι” και διαρκούν μέχρι την επόμενη μεγάλη χριστιανική εορτή, τα Θεοφάνεια.

Την περίοδο των διακοπών η Μόσχα προσφέρει άφθονο θέαμα. Από τις αρχές Δεκεμβρίου, στη ρωσική πρωτεύουσα εμφανίζονται γιγαντιαίες εγκαταστάσεις φωτός, πολύχρωμα σιντριβάνια, χιλιόμετρα εορταστικές γιρλάντες, παγοδρόμια με λαμπερό πάγο, τεράστια χριστουγεννιάτικα δέντρα, και έργα τέχνης. Στη διάρκεια του φεστιβάλ του Πύργου Σπάσκαγια η Μόσχα πλημμυρίζει από τους ήχους και τη λάμψη των στρατιωτικών ορχηστρών από όλο τον κόσμο, κι αμέσως μετά αποκτά χίλια μαγικά πρόσωπα, κάτω από το φως του φεστιβάλ «Κύκλος του Φωτός».

2.4.3 Μάσλενιτσα (εβδομάδα της τηγανίτας)

3 Μαρτίου με 13 Μαρτίου



Πρόκειται για αρχαία σλαβική γιορτή, αποχαιρετιστήριο πάρτι του χειμώνα και θερμό καλωσόρισμα της άνοιξης. Είναι η δημοφιλέστερη γιορτή μετά την Πρωτοχρονιά και τα Χριστούγεννα. Σύμφωνα με την παράδοση, αναπόσπαστο κομμάτι της γιορτής της Μάσλενιτσα είναι η ιπασία και η κατάβαση με έλκηθρα από παγωμένους λόφους, όπως και το κάψιμο ενός γιγαντιαίου αχυρένιου σκιάχτρου. Το σημαντικότερο, όμως, είναι το ξέφρενο φαγοπότι, που περιλαμβάνει τόνους τηγανίτες με κάθε λογής γέμιση: από το παραδοσιακό κόκκινο χαβιάρι μέχρι το μύρτιλο με σος μέντας! Η Μάσλενιτσα είναι η εβδομάδα του καρναβαλιού σε όλη τη Ρωσία. Έτσι, οι ταξιδιώτες έχουν μια μεγάλη γκάμα επιλογών- από τις αναπαραστάσεις μαχών για τη διάσωση μικρής χιονισμένης πόλης στη Σιβηρία, μέχρι τους αγώνες χήνας στις πόλεις του Χρυσού Δακτυλιδιού.

2.4.4 Γιορτή της Νύχτας του Ιβάν Κουπάλα



Νεαρή ρωσίδα στην περιφέρεια Τσελιάμπινσκ πλέκει στεφάνια από αγριολούλουδα για τη θερινή λαϊκή- παραδοσιακή γιορτή της Νύχτας του Ιβάν Κουπάλα. Μια γιορτή που έλκει την καταγωγή της από τους ειδωλολατρικούς χρόνους, αλλά σήμερα είναι ενταγμένη στο χριστιανικό εορτολόγιο και αφιερωμένη στη Γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή.

2.4.5 Αγία Τριάδα: Η χριστιανική γιορτή και η ειδωλολατρική παράδοση



Η Κυριακή της Αγίας Τριάδας είναι μία από τις σημαντικότερες χριστιανικές γιορτές στη Ρωσία. Γιορτάζεται στις αρχές του Ιουνίου, την 50η ημέρα μετά το Πάσχα.

Αυτή την ημέρα γίνονται λειτουργίες σε όλες τις εκκλησίες και τα παρεκκλήσια της Ρωσίας. Μετά την Θεία Λειτουργία, πραγματοποιείται ο εσπερινός στη μνήμη του Αγίου Πνεύματος που κατέβηκε στους αποστόλους. Την ημέρα αυτή, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί διακοσμούν τα σπίτια και τις εκκλησίες τους με πράσινα κλαδιά σημύδας και λουλούδια. Το έθιμο προέρχεται από την Παλιά Διαθήκη, όπου σπίτια και συναγωγές διακοσμούσαν με πράσινο στη μνήμη της Πεντηκοστής ημέρας, όταν τα πάντα άνθισαν, αφού ο Μωυσής έλαβε τις Δέκα Εντολές στο Όρος Σινά.



Τα ευλογημένα ανθισμένα κλαδιά συμβολίζουν, τους σπόρους της αρετής που έχουν ανθίσει στις ανθρώπινες ψυχές, με τη βοήθεια της χάρις του Θεού. Την ημέρα αυτή, οι πιστοί προσέρχονται για να λειτουργηθούν στις εκκλησίες, με αγριολούλουδα ή κλαδιά δέντρων και τα σπίτια στολίζονται με κλαδιά σημύδας. Τα αγριολούλουδα της εκκλησίας ξηραίνονται και αποθηκεύονται πίσω από τις εικόνες για διάφορες ανάγκες: είτε να μπουν κάτω από φρέσκο σανό σε αχυρώνες για να διώχνουν τα ποντίκια, είτε στα λαγούμια για να κρατήσουν στη γη τους αρουραίους, αλλά και στις σοφίτες για την προστασία από τις πυρκαγιές. Κάρα γεμάτα με δέντρα φτάνουν στα σοκάκια του χωριού για να διακοσμήσουν πόρτες και κάσες παραθύρων. Οι εκκλησίες διακοσμούνται επίσης. Φρέσκο χόρτο απλώνεται στα πατώματα (όσοι εξέρχονται από την εκκλησία προσπαθούν να το μαζέψουν κάτω από τα πόδια τους για να το αναμίξουν με σανό, να το βράσουν και να το πιουν ως θεραπευτικό φίλτρο). Μερικοί άνθρωποι πλέκουν στεφάνια από τα φύλλα των δέντρων, τα φέρνουν στην εκκλησία να αγιαστούν και τα τοποθετούν μετά σε γλάστρες όπου μεγαλώνουν τα φυτάρια από λάχανο. Περνούν την Κυριακή στο δάσος, γύρω από τα δέντρα σημύδας.



Τα κορίτσια φορούν στεφάνια στο κεφάλι από χλωρά φύλλα σημύδας, πλεγμένα με λουλούδια, και πηγαίνουν στο δάσος στολισμένες. Εκεί σχηματίζουν έναν κύκλο γύρω από μια σγουρή σημύδα, όπου ένα κορίτσι προσπαθεί να την κόψει και να τη βάλει στο κέντρο του κύκλου. Όλα τα κορίτσια με τη σειρά θα διακοσμήσουν τη σημύδα με κορδέλες και λουλούδια. Μετά, ακολουθεί μια θριαμβική πομπή: τα κορίτσια προχωρούν ανά δύο, ενώ μία πηγαίνει μπροστά από όλες κρατώντας τη σημύδα, που την περιφέρουν κάνοντας έναν κύκλο γύρω από όλο το χωριό. Κατόπιν, σε έναν από τους δρόμους του χωριού τοποθετούν τη σημύδα στο έδαφος και αρχίζουν να χορεύουν γύρω από το δέντρο. Τότε ενώνονται μαζί τους και τα αγόρια. Βγάζουν τις κορδέλες από το δέντρο και ο καθένας σπάει και από ένα κλαδί. Μετά σέρνουν τον κορμό του δέντρου μέχρι στο ποτάμι για να το ρίξουν μέσα. Μετά από αυτό και τα κορίτσια πετούν τα στεφάνια τους. Αν

το στεφάνι βυθιστεί είναι κακός οiwόνος: σημαίνει ότι η κοπέλα δεν θα παντρευτεί και, ενδεχομένως, θα πεθάνει. Αν το στεφάνι φτάσει πλέοντας στην άλλη όχθη του ποταμού, τότε αυτό σημαίνει ότι η αγάπη του κοριτσιού θα ριζώσει και θα φτάσει στην καρδιά ενός αγοριού. Έτσι, με αυτόν τον ιδιαίτερο τρόπο, συνδυάστηκε η χριστιανική γιορτή της Αγίας Τριάδας με την ειδωλολατρική παράδοση. Με τη γιορτή αυτή συνδέονται πολλές χιουμοριστικές τελετουργίες αλλά και πολλές σοβαρές αντίστοιχα. Την Κυριακή της Αγίας Τριάδας τελείται επίσης λειτουργία για τη μνήμη των νεκρών. Σε περιόδους πολέμου, πανώλης ή πείνας, οι νεκροί πετιούνταν συνήθως σε έναν κοινό τάφο. Κατά τη διάρκεια του Εβδομάδας της Αγίας Τριάδας οι άνθρωποι έραβαν τα σώματα των νεκρών και τα έθαβαν.

2.4.6 Σύμβολα, έθιμα και παραδόσεις του ρωσικού Πάσχα

1. Κυριακή της Ιτιάς (Κυριακή των Βαΐων)

Η Ρωσία είναι η μοναδική χώρα όπου η είσοδος του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα δεν ονομάζεται «των Βαΐων», αλλά «της Ιτιάς». Στην κρύα Ρωσία δεν ευδοκιμούν φοινικόδεντρα, αλλά στο διάστημα αυτό μπουμπουκιάζουν οι Ιτιές. Οι ορθόδοξοι έχουν την παράδοση να φυλάσσουν σε όλη τη διάρκεια του χρόνου τα αγιασμένα κλωνάρια της Ιτιάς, στολίζοντας με αυτά τις εικόνες του σπιτιού.

2. Παξιμάδια μαύρου ψωμιού

Μετά την Κυριακή «της Ιτιάς» ακολουθεί η Μεγάλη Εβδομάδα, η οποία συνοδεύεται από την πιο αυστηρή νηστεία. Από τη Δευτέρα μέχρι και το Σάββατο, αυτοί που νηστεύουν δεν αποφεύγουν μόνο το κρέας, το γάλα ή το ψάρι, αλλά και το φυτικό έλαιο. Επίσης, την Τετάρτη και την Παρασκευή, στη θύμηση της προδοσίας του Ιούδα και της Σταύρωσης του Χριστού, συνίσταται να μην τρώει κανείς τίποτα.

3. Καθαγιασμός του Αγίου Μύρου

Η Μεγάλη Δευτέρα είναι η μοναδική φορά το χρόνο που ο Ρώσος Πατριάρχης πραγματοποιεί τον καθαγιασμό του Μύρου. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερο μίγμα από αρωματικά έλαια, ρετσίνι και άλλες ουσίες. Το αποστέλλουν στη συνέχεια σε όλες τις ενορίες για τα βαφτίσια και την επάλειψη των βαριά αρρώστων. Η τελετή πραγματοποιείται στο μοναστήρι Ντονσκόι, στη Μόσχα.

4.Το ιερό

Η προετοιμασία της λειτουργίας του Πάσχα ξεκινά από την Τετάρτη, οπότε διεξάγεται η πρώτη σημαντική λειτουργία που είναι αφιερωμένη στα Πάθη του Χριστού. Προετοιμάζει για την πρωινή λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης, στη διάρκεια της οποίας οι ορθόδοξοι θυμούνται το Μυστικό Δείπνο και επομένως προσπαθούν να κοινωνήσουν εις μνήμην της πρώτης αυτής Θείας Κοινωνίας.

5. Αυγά, κέικ και τσουρέκια

Στη διάρκεια της Μεγάλης Πέμπτης οι πιστοί προετοιμάζουν τον γαστρονομικό εορτασμό του Πάσχα. Βράζουν και βάφουν αυγά, φτιάχνουν σε ένα ειδικό ξύλινο καλούπι τα πασχαλινά κέικ και ψήνουν τα τσουρέκια. Τελειώνοντας όλες αυτές τις ετοιμασίες, πηγαίνουν το βράδυ ξανά στην εκκλησία όπου διαβάζονται τα δώδεκα Ευαγγέλια με τα πάθη του Χριστού.

6. Η "ταφή" της σινδόνης (Επιτάφιος)

Όλη η επόμενη ημέρα, η Μεγάλη Παρασκευή, είναι αφιερωμένη αποκλειστικά στις θείες ακολουθίες. Από το πρωί, αντί της συνηθισμένης λειτουργίας, μετρούν κατά ώρες τα μεγάλα γεγονότα. Στις 2 το μεσημέρι ξεκινά το Μεγάλο Απόδειπνο, το οποίο θυμίζει το θάνατο Ιησού και την Αποκαθήλωση. Στο κέντρο του ναού μεταφέρεται η σινδόνη με την απεικόνιση του θανόντος Χριστού. Το «Μικρό Απόδειπνο», το οποίο ξεκινά στις 5 το απόγευμα, ολοκληρώνεται με την «ταφή» της σινδόνης, δηλαδή τη μεταφορά της στο ιερό.

7. Η Λιτανεία του Πάσχα

Το Σάββατο είναι η ημέρα του πένθους για την παρουσία του Χριστού στο μνήμα. Στην πραγματικότητα όμως, στα ρωσικά σπίτια και στους δρόμους επικρατεί μια ζωντανή ατμόσφαιρα. Οι νοικοκυραίοι βιάζονται να ετοιμάσουν το πλούσιο τραπέζι, τα παιδιά με τους μεγαλύτερους σπεύδουν στην εκκλησία να αγιάσουν τα -ήδη έτοιμα από τη Μεγάλη Πέμπτη - τσουρέκια, κέικ και αυγά. Τη νύχτα, όλοι, ακόμη και εκείνοι που ολόκληρο το χρόνο δεν πήγαν καθόλου στην εκκλησία, κατευθύνονται στον πλησιέστερο ναό για να συμμετάσχουν στην πανηγυρική λιτανεία της Αναστάσεως. Η αρχή της ημέρας του Πάσχα.

*Σημαντικές
προσωπικότητες*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

3.1 Αλβανία

3.1.1 Ο εθνικός ήρωας των Αλβανών, Σκεντέρμπεης

Ο αλβανός πρίγκιπας που κατατρόπωσε τις οθωμανικές στρατιές ήταν αναμφίβολα μια από τις κορυφαίες προσωπικότητες της βαλκανικής ιστορίας, αποτελώντας ταυτοχρόνως και πηγή έμπνευσης για τον εθνικό μας ξεσηκωμό το 1821. Η ριψοκίνδυνη επανάσταση και η πολύχρονη ηρωική αντίσταση του Σκεντέρμπεη και των άξιων παλικαριών του καθυστέρησαν τουλάχιστον για μια δεκαετία την άλωση της Πόλης από τους Τούρκους.

3.1.2 Ισμαήλ Κανταρέ

Σπούδασε στην Σχολή Ιστορίας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου των Τιράνων και κατόπιν στο Ινστιτούτο Γκόργκι της Μόσχας. Παρουσιάστηκε στα αλβανικά γράμματα αμέσως μετά την επιστροφή του από την Μόσχα, με ποιήματα και το πεζογράφημα *Μια πόλη χωρίς διαφημίσεις*. Με την δημοσίευση του μυθιστορήματος *Ο στρατηγός ενός νεκρού στρατού*, καθιερώθηκε ως ένας από τους πλέον ταλαντούχους συγγραφείς της χώρας του. Έγραψε και ιστορικά μυθιστορήματα, τα οποία αποτελούν ένα κράμα ρεαλισμού και φανταστικού στοιχείου. Θεωρείται ένας από τους υποψήφιους, για το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Η εργογραφία του Κανταρέ ξεπερνά τα 20 πεζογραφήματα, τα περισσότερα από τα οποία έχουν μεταφραστεί σε πάρα πολλές γλώσσες. Στα μυθιστορήματα του Κανταρέ αναμειγνύεται το πραγματικό με το φανταστικό.

3.1.3 Ιμπραήμ Πονοσέτσι

Ο Ιμπραήμ Πονοσέτσι ήταν Κοσοβάρος – Αλβανός ζωγράφος, ένας από τους πιο σημαντικούς εκπροσώπους της σύγχρονης κοσοβάρικης τέχνης.

Ανάμεσα στα έργα του, που παρουσιάστηκαν σε έκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη του Κοσόβου στην Πρίστινα το Φεβρουάριο του 2009, περιλαμβάνονταν: «Απόλλων και Δάφνη», «Οικογένεια», «30 Αυγούστου 1944 στην Τζακόβα», «Πιετά», «Συμφωνία», «Τζακόβα», «Δίχως τίτλο» (ξαπλωμένο γυναικείο γυμνό), «Δίχως τίτλο» (όρθια γυμνή κοπέλα με μαύρη γάτα),

«Λεμόνια», «Δίχως τίτλο» (βάζα με λουλούδια πάνω σε τραπέζι), «Αυτοπροσωπογραφία», «Γεώργιος Καστρούτι – Σκεντέρμπεης»

3.1.4 Μαρίνο Μπαρλέτι

Ο **Μαρίνο Μπαρλέτι** ήταν καθολικός ιερέας· θεωρείται ο πρώτος Αλβανός ιστορικός, κυρίως λόγω της βιογραφίας του για τον Σκεντέρμπεη, που μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες τον 16ο έως τον 18ο αι. Το 1474, οι Τούρκοι πολιορκήσαν τη Σκόδρα και ο Μπαρλέτι συμμετείχε στην άμυνα της πόλης, τόσο κατά την πρώτη πολιορκία το 1474 όσο και στη δεύτερη το 1478. Και οι δύο γονείς του σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των πολιορκιών. Όταν η Σκόδρα έπεσε στα χέρια των Οθωμανών, δραπέτευσε στην Ιταλία, όπου έγινε μελετητής της ιστορίας, στην κλασική λογοτεχνία και στη λατινική γλώσσα.

Η βιογραφία του Σκεντέρμπεη γράφτηκε από τον σύγχρονό του Μαρίνο Μπαρλέτι στα λατινικά και είναι σχεδόν η μοναδική αυθεντική πηγή για την ζωή του Γεωργίου Καστριώτη. Αυτή η βιογραφία, λόγω της φήμης του ήρωα, μεταφράστηκε στα γαλλικά, τα αγγλικά και άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες.

Μετέπειτα γράφτηκαν πολλές βιογραφίες και λογοτεχνικά έργα γύρω από τον Σκεντέρμπεη, τα οποία εμπλουτίστηκαν με φανταστικά στοιχεία και αυθαίρετες ερμηνείες όρων και γεγονότων με αποτέλεσμα σήμερα, στη μη ειδικευμένη βιβλιογραφία, να επικρατεί συσκότιση για τα πραγματικά περιστατικά.

3.2 Γερμανία

3.2.1 Άλμπερτ Αϊνστάιν

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ήταν φυσικός γερμανοεβραϊκής καταγωγής, ο οποίος έχει βραβευθεί με το Νόμπελ Φυσικής το 1921 για τις υπηρεσίες του στην θεωρητική φυσική. Είναι ο θεμελιωτής της Θεωρίας της Σχετικότητας και από πολλούς θεωρείται ο σημαντικότερος επιστήμονας του 20ού αιώνα και όλων των εποχών

Η επίδραση των ανακαλύψεων του Αϊνστάιν σχετικά με την φύση του χώρου και του χρόνου, εξακολουθεί να αποτελεί κεντρικό αντικείμενο της επιστημονικής έρευνας σε φυσική, κοσμολογία, και μαθηματικά, ενώ το επώνυμο του χρησιμοποιείται συχνά ως χαρακτηρισμός για να δηλώσει πως κάποιος έχει υψηλή ευφυΐα.

3.2.2 Γιόχαν Βόλφγκανγκ Γκαίτε

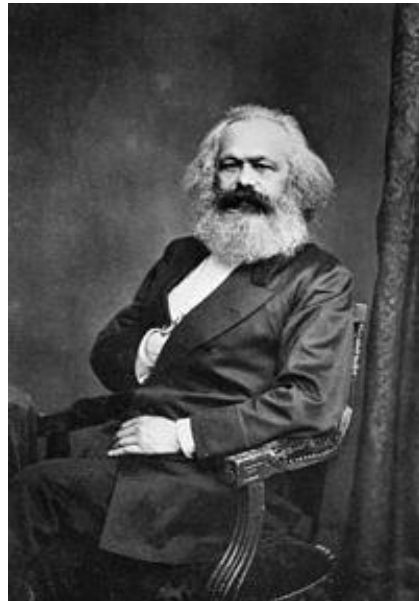
Ο Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε (Johann Wolfgang Goethe) ήταν παγκοσμίου αναστήματος Γερμανός ποιητής, μυθιστοριογράφος, δραματουργός, θεωρητικός της Τέχνης και επιστήμονας. Πέθανε το 1832 στη Βαϊμάρη. Οι τελευταίες του λέξεις ήταν: "Φως, περισσότερο φως" Γερμανικά: "Mehr Licht!".



3.2.3 Καρλ Μαρξ

Ο Καρλ Χάινριχ Μαρξ (Karl Heinrich Marx) ήταν Γερμανός φιλόσοφος, κοινωνιολόγος, δημοσιογράφος, ιστορικός, πολιτικός οικονομολόγος και θεωρείται ως θεμελιωτής του κομμουνισμού. Ασχολήθηκε με πολλά ζητήματα ως φιλόσοφος και δημοσιογράφος. Είναι κατ' εξοχήν γνωστός για την ανάλυση της ιστορίας σε όρους ταξικής πάλης, η οποία συνοψίζεται

στη θεωρία ότι τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και των εργαζομένων είναι διαμετρικά αντίθετα μεταξύ τους.



Karl Marx

3.2.4 Ιμμάνουελ Καντ

Ο **Ιμμάνουελ Καντ** (Immanuel Kant), ήταν Γερμανός φιλόσοφος και επιστήμονας. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους στοχαστές και φιλοσόφους όλων των εποχών, και ο μεγαλύτερος της νεότερης εποχής. Ο Καντ γεννήθηκε, έζησε και πέθανε στο Καίνιξμπεργκ (τώρα ρώσικο Καλίνινγκραντ) της Ανατολικής Πρωσίας, δεν παντρεύτηκε ποτέ, δεν εγκατέλειψε ποτέ τη γενέτειρα πόλη του και είχε γίνει αντικείμενο σχολιασμού για την εντυπωσιακή ακρίβειά του στις κοινωνικές συναναστροφές - υπόδειγμα αυτοπειθαρχίας και παραξενιάς. Χρηματοδότησε τις σπουδές του παραδίδοντας ιδιωτικά μαθήματα και κερδίζοντας στοιχήματα στο μπιλιάρδο.

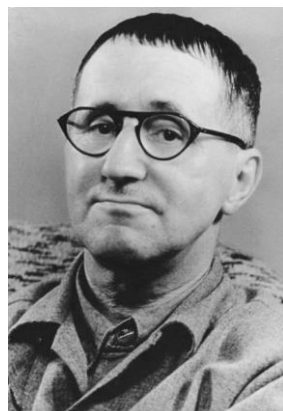
Το 1749 προσπάθησε να λύσει μια μαθηματική αντιδικία μεταξύ οπαδών του Καρτέσιου και του Λάιμπνιτς με σχετικοποίηση των θέσεών τους. Το 1755 δημοσίευσε ανώνυμα μια θεωρία του για τη δημιουργία του πλανητικού μας συστήματος και για την ύπαρξη γαλαξιών πέρα από το δικό μας γαλαξία. Το ίδιο έτος αναγορεύεται Διδάκτωρ και Υφηγητής του πανεπιστημίου της Καινιξβέργης. Αποδίδει δε το δώρο της γνώσης στον άνθρωπο σε θεϊκή παρέμβαση.

Το έτος 1770 έγινε τακτικός καθηγητής της Λογικής και Μεταφυσικής στο ίδιο Πανεπιστήμιο και παράλληλα έκανε παραδόσεις στη Φυσική, Κοσμολογία, Ανθρωπολογία, Θεολογία και Γεωγραφία. Κάποια εποχή δίδασκε στο

πανεπιστήμιο 36 ώρες την εβδομάδα. Μετά από μερικές μικρότερες δημοσιεύσεις του για θέματα Φυσικής και Μεταφυσικής, παρουσίασε σε τρία θεμελιώδη έργα την υπερβατολογική φιλοσοφία του: «Κριτική του καθαρού Λόγου» (Kritik der reinen Vernunft, 1781), «Κριτική του πρακτικού Λόγου» (Kritik der praktischen Vernunft, 1788) και «Κριτική της κριτικής Δύναμης» (Kritik der Urteilskraft, 1790).



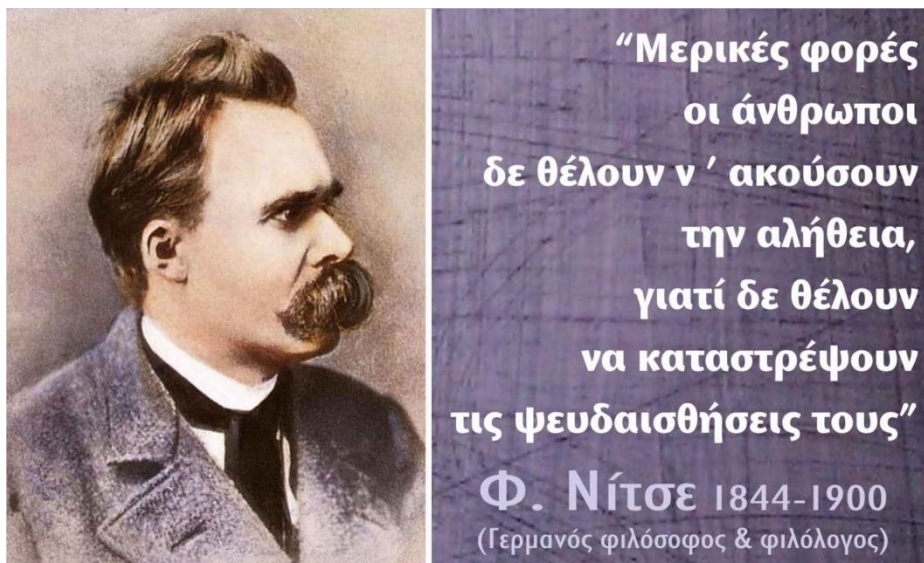
3.2.5 Μπέρτολτ Μπρεχτ



Ο **Μπέρτολτ Μπρεχτ** ήταν Γερμανός δραματουργός, σκηνοθέτης και ποιητής του 20ού αιώνα. Θεωρείται ο πατέρας του "επικού θεάτρου" στη Γερμανία.

Τα έργα του χαρακτηρίζονταν αρχικά από πνεύμα καταδίκης του πολέμου και του μιλιταρισμού, ενώ στη συνέχεια παρατηρείται μια αποφασιστική στροφή στη σκέψη και τη ζωή του, που εμπνέεται από τη μαρξιστική φιλοσοφία. Σημαντική ώθηση στη σχέση του με την εργατική τάξη και το κίνημά της έδωσε η μαζική εξαθλίωση που προκάλεσε η παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929 και η νέα ορμητική ανάπτυξη του εργατικού κινήματος στη Γερμανία.

3.2.6 Φρίντριχ Βίλχελμ Νίτσε



Ο Φρίντριχ Βίλχελμ Νίτσε (*Friedrich Wilhelm Nietzsche*) ήταν σημαντικός Γερμανός φιλόσοφος, ποιητής, συνθέτης και φιλόλογος. Έγραψε κριτικά δοκίμια πάνω στη θρησκεία, την ηθική, τον πολιτισμό, τη φιλοσοφία και τις επιστήμες. Οι κεντρικές ιδέες της φιλοσοφίας του Νίτσε περιλαμβάνουν τον «θάνατο του Θεού», την ύπαρξη του υπεράνθρωπου, την ατέρμονη επιστροφή, τον προοπτικισμό καθώς και τη θεωρία της ηθικής κυρίων - δούλων. Αναφέρεται συχνά ως ένας από τους πρώτους «υπαρξιστές» φιλοσόφους. Η ριζική αμφισβήτηση από μέρους του της αξίας και της αντικειμενικότητας της αλήθειας έχει οδηγήσει σε αμέτρητες διαμάχες και η επίδρασή του παραμένει ουσιαστική, κυρίως στους κλάδους του υπαρξισμού, του μεταμοντερνισμού και του μεταστρουκτουραλισμού.

Ο Αδόλφος Χίτλερ βασίστηκε στα νιτσεϊκά έργα για να οικοδομήσει τη θεωρία τού εθνικοσοσιαλισμού ή ναζισμού. Το πρότυπο της Αρείας φυλής βασίστηκε πάνω στον Υπεράνθρωπο («*Τάδε έφη Ζαρατούστρα*»), το σημαντικότερο ίσως έργο του Νίτσε. Ο Νίτσε όμως, καθώς φαίνεται και μέσα από τα έργα του, υπήρξε δριμύτατος επικριτής τόσο των εθνικιστικών, όσο και κάθε είδους αντισημιτικών τάσεων. Ο Ζαρατούστρα είναι η υπέρβαση του ανθρώπου προς το ανθρωπινότερο και όχι προς το απάνθρωπο. Εξάλλου και ο ίδιος ο Νίτσε προέβλεψε ότι τα έργα του θα παρερμηνευθούν και ότι δύσκολα θα υπάρξει κάποιος που θα τα κατανοήσει σε βάθος. Ο ίδιος θα πει: «*Αυτό που κάνουμε δεν το καταλαβαίνουν ποτέ, μα μονάχα το επαινούν ή το κατηγορούν*».

Το νιτσεϊκό έργο ήταν μια κραυγή μέσα στη βαθιά νύχτα των ανθρώπων. Ο ίδιος παρατηρούσε πως για να σε ακούσει κάποιος πρέπει να του σπάσεις τα αυτιά. Γι' αυτό άλλωστε και πολλές φορές βρίσκουμε στα έργα του έκδηλη την περιφρόνηση για πρόσωπα και πράγματα. Δεν ήταν

κακία ή μικρότητα, αλλά μια φωνή που ήθελε σφόδρα να ακουστεί στα αυτιά και τις συνειδήσεις όλων.

Πέθανε στα 1900, πιστεύοντας ότι δεν πρόφτασε να ολοκληρώσει το φιλοσοφικό του έργο. Αυτά που είπε στους ανθρώπους τα παρομοίαζε με πρωτόγνωρα λόγια του ανέμου, με πρωτόγνωρα και γνήσια τραγούδια κάποιου βραχνού χωριάτη. Ήταν βαθιά ριζωμένη στη συνείδησή του η πίστη ότι οι άλλοι θα αδυνατούσαν να κατανοήσουν τα «άσματά» του: *«Αυτά που θα ακούσετε, θα είναι τουλάχιστον καινούργια. Κι αν δεν το καταλαβαίνετε, αν δεν καταλαβαίνετε τον τραγουδιστή, τόσο το χειρότερο! Μη δεν είναι αυτός ο κλήρος του; Μη δεν είναι αυτό που ονομάσανε 'Κατάρα του Τροβαδούρου';»*

Δεν πρόφτασε να χτίσει εκείνη τη γέφυρα που πάντα επιθυμούσε, από τον Άνθρωπο στον Υπεράνθρωπο. Οι προσδοκίες του όμως από το ανθρώπινο είδος ποτέ δεν έπαψαν να είναι μεγάλες. Όταν ρωτήθηκε τι είναι αυτό που αγαπάει στους άλλους, απάντησε: «Τις ελπίδες μου».

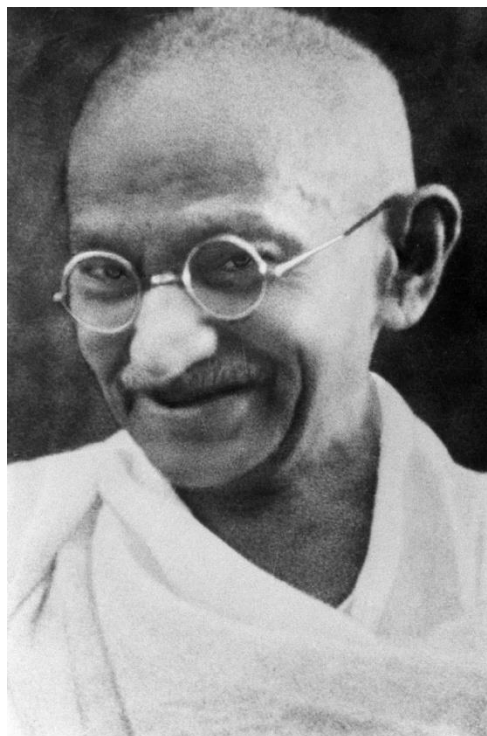
3.3 Ινδία

3.3.1 Μαχάτμα Γκάντι

Ο **Μοχάντας Καραμτσάντ** ήταν Ινδός πολιτικός, στοχαστής και επαναστάτης ακτιβιστής. Υπήρξε η κεντρική μορφή του εθνικού κινήματος για την ινδική ανεξαρτησία και εμπνευστής της μεθόδου παθητικής αντίστασης χωρίς τη χρήση βίας έναντι των καταπιεστών. Η διδασκαλία του επηρέασε το διεθνές κίνημα για την ειρήνη και μαζί με τον ασκητικό βίο του συνέτειναν στο να καταστεί παγκόσμιο σύμβολο και ορόσημο της φιλοσοφικής και κοινωνικοπολιτικής διανόησης του 20ού αιώνα. Έγινε ευρύτερα γνωστός με την προσωνυμία **Μαχάτμα**, που φέρεται να του απέδωσε στα 1915 ο Ινδός νομπελίστας ποιητής και φιλόσοφος Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ και στα σανσκριτικά σημαίνει Μεγάλη Ψυχή.

Επί δύο περίπου χρόνια ταξίδεψε σε πολλές περιοχές της Ινδίας προκειμένου να έρθει σε επαφή με τις απόψεις της σύγχρονης ινδικής κοινωνίας. Το ενδιαφέρον του επικεντρώθηκε στο πρόβλημα της επαγγελματικής μαθητείας, σύστημα στα πλαίσια του οποίου φτωχοί και αγράμματοι εργάτες δελεάζονταν ώστε να εγκαταλείψουν την Ινδία εργαζόμενοι σε άλλες βρετανικές αποικίες.

Ο Μαχάτμα Γκάντι δολοφονήθηκε στο Νέο Δελχί στις 30 Ιανουαρίου 1948 από έναν εθνικιστή Ινδό ονόματι *Γκόντσε*.



3.3.2 Ίντιρα Γκάντι



Η Ίντιρα Γκάντι ήταν Ινδή πολιτικός. Διετέλεσε πρωθυπουργός της Ινδίας για τρεις συνεχόμενες θητείες από το 1966 έως το 1977 και με τέταρτη θητεία το 1980 μέχρι τη δολοφονία της το 1984, συνολικά δεκαπέντε χρόνια. Ήταν η πρώτη και μέχρι στιγμής η μόνη γυναίκα πρωθυπουργός της Ινδίας.

Το 1999 ψηφίστηκε σε δημοσκόπηση του BBC ως η σημαντικότερη γυναίκα της τελευταίας χιλιετηρίδας ανάμεσα σε άλλες γυναικείες προσωπικότητες όπως η βασίλισσα Ελισάβετ Α' της Αγγλίας, η Μαρία Κιουρί και η Μητέρα Τερέζα.

Η Γκάντι σύντομα επέδειξε ικανότητα να κερδίζει τις εκλογές και να χειρίζεται επιτυχώς τους αντιπάλους της με τη βοήθεια του λαϊκισμού. Εισηγάγε πιο αριστερές οικονομικές πολιτικές και προώθησε την αγροτική παραγωγικότητα. Μετά από μια αποφασιστική νίκη στον πόλεμο με το Πακιστάν το 1971 ακολούθησε περίοδος αστάθειας που την οδήγησε να κηρύξει κατάσταση επείγουσας ανάγκης το 1975. Εξαιτίας των υπερβάσεων εξουσίας της περιόδου εκείνης παρέμεινε τρία χρόνια στην αντιπολίτευση. Η Ίντιρα Γκάντι επέστρεψε στην εξουσία το 1980 και η αυξανόμενη εμπλοκή της στην κλιμακούμενη διαμάχη με αυτονομιστές του Παντζάμπ οδήγησε τελικά στη δολοφονία της από σωματοφύλακές της το 1984.

3.3.3 Τζαβαχαρλάλ Νεχρού

Ο Τζαβαχαρλάλ Νεχρού ή ορθότερα Τζαβαχάρ-λαλ Νεχρού ο και επονομαζόμενος «**Παντίτ**» (= μορφωμένος) ήταν Ινδός πολιτικός, ηγέτης του κινήματος της ανεξαρτησίας που διετέλεσε πρώτος πρωθυπουργός της ανεξάρτητης Ινδίας και ένας από τους ιδρυτές του Κινήματος των

Αδελφών. Ήταν ο πατέρας της Ίντιρα Γκάντι και παππούς του Ρατζίβ Γκάντι. Θεωρείται ο αρχιτέκτονας της σύγχρονης Ινδίας.



3.3.4 Καλιντάσα

Ο **Καλιντάσα** (Kalidasa) (4ος-5ος μ.Χ. αιώνας) ήταν Ινδός ποιητής και δραματουργός, που πιθανολογείται ότι έζησε στις αρχές του 5ου αιώνα. Ο Καλιντάσα εκπροσωπεί τη χρυσή εποχή της ινδικής λογοτεχνίας. Το όνομά του περιβάλλεται με μεγάλη αίγλη στην Ινδία, όπου θεωρείται ως ο μεγαλύτερος Ινδός συγγραφέας όλων των εποχών, που εξύψωσε την ινδική ποίηση σε δυσθεώρητα ύψη. Είναι γνωστός ως ο "Σαίξπηρ της Ινδίας"

3.4 Ρωσία

3.4.1 Αλεξάντρ Πούσκιν



Ο Aleksandr Sergeyevich Pushkin, γόνος παλαιότατης αριστοκρατικής οικογένειας. Από μικρός επέδειξε ισχυρή κλίση προς τη λογοτεχνία, πιάνοντας την πένα από παιδί. Ο Αλεξάντρ Πούσκιν άφησε πίσω του περί τα 800 λυρικά και αφηγηματικά ποιήματα, πολιτικά κείμενα και δοκίμια, τα περισσότερα από τα οποία δημοσιεύθηκαν μετά θάνατον εξαιτίας της τσαρικής λογοκρισίας. Χαρακτηρίζεται ο θεμελιωτής της νέας ρωσικής λογοτεχνίας και τιμάται ως ο εθνικός ποιητής της Ρωσίας. *«Άδειος, είν' όποιος προσπαθεί να γεμίσει από τον εαυτό του»* Αλεξάντρ Πούσκιν

3.4.2 Ivan IV (ο τρομερός)



Ο Ιβάν (Ιωάννης) Δ΄ της Ρωσίας, γνωστότερος με το προσωνύμιο Τρομερός, υπήρξε ο πρώτος τσάρος του Βασιλείου της Ρωσίας. Ο όρος «τρομερός» χρησιμοποιείται μάλλον με μια πιο μεταφορική σημασία. Συνθέτης και ποιητής, ο Ivan αποτέλεσε τον

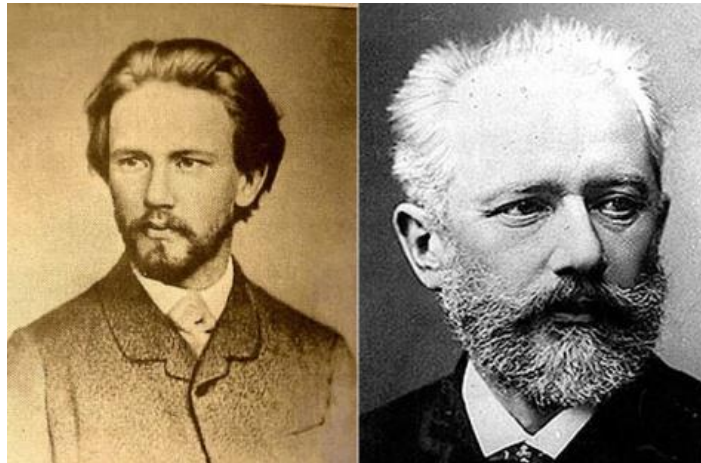
πρώτο κυβερνήτη που στέφθηκε τσάρος της Ρωσίας και που στα τελευταία χρόνια της εξουσίας του έκανε αρκετές ακρότητες.

3.4.3 Nikolai Gogol



Ο Gogol ήταν ένας ρώσος νοβελίστας (γεννημένος στην Ουκρανία), του οποίου το μυθιστόρημα «Dead Souls» και συγκεκριμένα το διήγημα «The Overcoat», θεωρείται ότι έβαλε τα θεμέλια του κινήματος του ρωσικού ρεαλισμού τον 19^ο αιώνα.

3.4.4 Peter Tchaikovsky



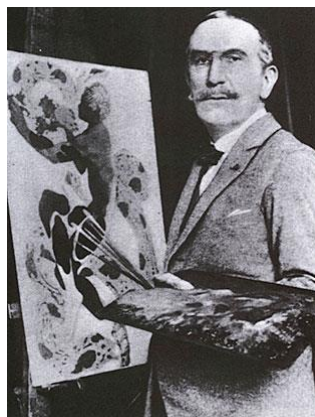
Δημιουργός της ομορφότερης μουσικής όλων των εποχών: Romeo and Juliet, 1812 Overture καθώς και τα The Nutcracker, Swan Lake, The Sleeping Beauty.

3.4.5 Serge Diaghilev



Ο μυθικός ιμπρεσάριος του μπαλέτου ίδρυσε το Ballet Russes (ρωσικά μπαλέτα), μια συλλογική προσπάθεια των κορυφαίων καλλιτεχνών, συνθετών και χορευτών των αρχών του 20^{ου} αιώνα. Ο ίδιος απελευθέρωσε τον χορό από τον επίσημο κλασικισμό του 19^{ου} αιώνα και τον οδήγησε σε μια μοντέρνα ελευθερία, απελευθερώνοντας, παράλληλα, το ρόλο του καβαλιέρου από αυτόν του απλού συνοδού μιας μπαλαρίνας, επικεντρώνοντας στη δική του παρουσία. Μια ομάδα που ανήκει στο πάνθεον των καλλιτεχνών συμμετείχαν στο εν λόγω εγχείρημα. Ανάμεσα σε αυτούς και οι: Picasso, Jean Cocteau, Michel Fokine, Leon Bakst, George Balanchine, Igor Stravinsky, Matisse, Marie Laurencin, Georges Braque, Coco Chanel. Το Ballet Russes δεν έδωσε καμία παράσταση στη Ρωσία. Περιηγήθηκε στον κόσμο ελκύνοντας τόσο την πρόσφατη κοινωνία του cafe, όσο και το παραδοσιακό σοφιστικέ μποέμικο πλήθος της εποχής. Το Ballet Russes έγινε το σύμβολο της «Avant garde» και του «international chic».

3.4.6 Léon Samoilovitch Bakst



Ο Bakst ήταν ρώσος ζωγράφος, καθώς και σχεδιαστής σκηνικών και κοστούμιών. Σχεδίασε μάλιστα αρκετά εξωτικά κοστούμια για το Ballet Russes.

3.4.7 Erté



Ο Romain de Tiroff ήταν ένας ρωσικής καταγωγής καλλιτέχνης και σχεδιαστής που ζούσε στη Γαλλία και έγινε γνωστός με το ψευδώνυμο Erté. Ήταν ιδιαίτερα ταλαντούχος σε πολλούς τομείς, όπως αυτός της μόδας, των κοσμημάτων, των κοστούμιών αλλά και στην διακόσμηση, στον κινηματογράφο, στο θέατρο και στην όπερα.

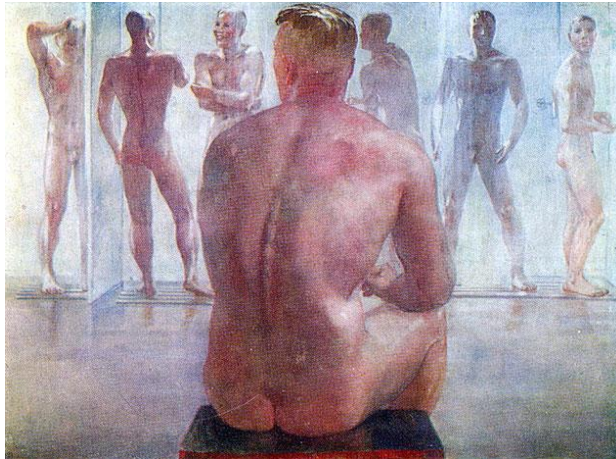
3.4.8 Sergei Eisenstein



Αν και έκανε μόνο επτά ταινίες στην καριέρα του, η ριζοσπαστική χρήση του μοντάζ και γενικότερα του συμβολισμού, επηρέασε σημαντικά πολλές επερχόμενες γενιές

κινηματογραφιστών. Ξεκίνησε ως σκηνογράφος μέχρι που έγινε διευθυντής παραγωγής.

3.4.9 Aleksander Aleksandrovich Deineka



Ο Deineka ήταν ένας σοβιετικός ρώσος ζωγράφος, γραφίστας και γλύπτης που θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς μοντέρνους ζωγράφους του πρώτου μισού του 20^{ου} αιώνα.

3.4.10 Rudolf Nureyev



Το μεγαθήριο αυτό του μπαλέτου άσκησε τεράστια επιρροή στο καλλιτεχνικό στερέωμα. Από τα πρώτα κιόλας του βήματα και ενώ ήταν σε περιοδεία στη Γαλλία, υπογράφει με τη Grand Ballet du Marquis de Cuevas..

Παραδοσιακή κουζίνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Παραδοσιακή κουζίνα

4.1 Αλβανία

Πολλά από τα πιάτα της αλβανικής κουζίνας είναι τυπικά των Βαλκανίων και της Μεσογείου. Ωστόσο, δεν λείπουν και τα παραδοσιακά πιάτα, όπως το Fergese (φρικασέ) των Τιράνων (με αρνί ή μοσχάρι) και του Ελμπασάν (με πιπεριές), το qofte te ferguara (τηγανητοί κεφτέδες) και το kolloface της Κορυτσάς.

Από τη διατροφή των Αλβανών δεν λείπουν τα τυροκομικά προϊόντα, τα φρούτα και τα λαχανικά, όπως επίσης και τα ψάρια, στα οποία δείχνουν ιδιαίτερη προτίμηση οι νοικοκυρές του Δυρραχίου, του Αυλώνα και των Αγίων Σαράντα.

Χαλβάς, λουκούμι, μουχαλεμπί, ρεβανί και άλλα γλυκά, με έντονες ανατολίτικες επιρροές, σερβίρονται συνήθως ως επιδόρπιο, μετά από το κύριο γεύμα, που για τους Αλβανούς, όπως άλλωστε και για τους περισσότερους λαούς της Βαλκανικής, είναι το μεσημεριανό.

1. ΤΑΒ ΚΟΣΙ ΕΛΜΠΑΣΑΝΙ (ΑΡΝΙ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ)

Το ταβ κόσι είναι ένα γνωστό φαγητό σε όλη την Αλβανία. Οι πρώτοι που το έχουν φτιάξει ήταν στο Ελμπασάν, με αυτό τον τρόπο το έχουν υιοθετήσει και οι υπόλοιπες περιοχές της Αλβανίας αλλά η κάθε μία με τον δικό της τρόπο.



2. Φλίγια



Η φλίγια αποτελεί ένα από τ' αγαπημένα φαγητά της αλβανικής κουζίνας. Τα υλικά για τη φλίγια είναι πολύ απλά: αλεύρι, νερό, βούτυρο, ξυνόγαλο και αλάτι. Τα κύρια υλικά ανακατεύονται εωσότου το μείγμα λάβει μορφή όπως αυτήν της ζύμης για κρέπες. Για να ετοιμαστεί η φλίγια απαραίτητο είναι ένα σατς (παλιό είδος σιδερένιας γάστρας ψησίματος) το οποίο συνήθως έχει σχήμα δορυφορικού πιάτου μεσαίου μεγέθους.

3. Fergese



Το Αλβανικό Fergese (Φρικασέ) είναι ένα από τα αλβανικά εθνικά φαγητά. Υπάρχει σε δύο βασικές εκδοχές: με πτεριές Tiranës με ripërka και με συκώτι Fergese me melçi.

4. Qofte të fërguara



Οι κλασικοί κεφτέδες με δυόσμο και συνοδευτικό συνήθως γιαούρτι. Είναι ένα από τα τυπικά φαγητά της Αλβανίας αν και η προέλευσή του είναι ανατολίτικη.

5. Kolloface



Παχύ έντερο με ρύζι και συκωτάκια.

4.2 Ινδία

Η ινδική κουζίνα είναι μία από τις πιο πλούσιες του κόσμου.

1. Biryani

Είναι ένα αρωματικό ρύζι, μαγειρεμένο με διάφορα καρυκεύματα -κυρίως με σαφράν– και μαριναρισμένο κρέας, κυρίως κοτόπουλο ή αρνί.



2. Chole bhature

Πρόκειται για ένα πιάτο με πικάντικα, πασπαλισμένα με κάρυ, φασόλια, το οποίο σερβίρεται με naan (σαν τηγανόψωμο που καταναλώνεται αντί για ψωμί, όπως και το roti). Είναι ιδανικό για ένα αργοπορημένο κυριακάτικο πρωινό.



3. Nethili varuval

Οι πολύ οικείες αντζούγιες, βουτηγμένες όμως, σε μία πάστα από κουρκουμά και κόκκινες πιπεριές, περασμένες από το τηγάνι. Είναι ό, τι πρέπει για ορεκτικό, κάτι τραγανό και πικάντικο.



4. Kati roll

Πολύ πιο πρωτότυπο απ' το σάντουιτς, εξίσου δημοφιλές με το σουβλάκι: κεμπάπ, αυγά, λαχανικά και μπαχάρια τυλιγμένα σε μία παράτα (είδος λεπτού ψωμιού). Μπορείτε να το φτιάξετε

χρησιμοποιώντας ό, τι έχει περισσέψει απ' την προηγούμενη μέρα και να το πάρετε μαζί σας για κολατσιό.



5. Tandoori chicken

Ένα από τα πιο γνωστά πιάτα της ινδικής κουζίνας και μια σίγουρα απολαυστική επιλογή: κοτόπουλο που έχει μαριναριστεί επί ώρες σε μια πάστα από γιαούρτι και μπαχαρικά, ψημένο σ' ένα πήλινο σκεύος (το λεγόμενο tandoori) που είναι ο παραδοσιακός τους φούρνος.



6. Baingan bharta

Ψημένη μελιτζάνα και λιωμένη μαζί με μια ποικιλία λαχανικών και μπαχαρικών. Σερβίρεται με ένα λεπτό ψωμί. Είναι ιδανικό για ένα χορτοφαγικό, πλην εντυπωσιακό και ξεχωριστό γεύμα.



7. Dhokla

Αν έχετε βαρεθεί να τρώτε δημητριακά για πρωινό ή τoστ για κολατσιό, δοκιμάστε αυτό το πιάτο που περιλαμβάνει ρύζι ζυμωμένο μαζί με αλεύρι από ρεβίθι. Είναι ένα δυναμωτικό και ιδιαίτερα εύγεστο πιάτο.



8. Roti

Είναι το κλασικό ινδικό ψωμί, που μοιάζει όμως με κρέπα. Είναι πολύ ελαφρύ και λεπτό, ψήνεται παραδοσιακά στον φούρνο tandoori και προτιμάται όταν κάποιος θέλει ψωμί αλλά όχι τόσο βαρύ όσο το τηγανητό naan.



9. Kulfi

Η ινδική εκδοχή του παγωτού φτιάχνεται από συμπυκνωμένο γάλα, αμύγδαλα και φιστίκια. Θα το αναζητήσετε όταν θελήσετε να κλείσετε το πικάντικο γεύμα σας με ένα δροσιστικό επιδόρπιο.



9. Samosa



Τηγανιτό ή ψητό τριγωνικό σνακ, γεμιστό με λαχανικά, συνήθως, πατάτα, κρεμμύδι και φασόλια και σερβίρεται με σος μέντας. Τρώγεται πριν, κατά τη διάρκεια ή στο τέλος του γεύματος.

4.3 Γερμανία

1. Apfelstrudel



Το στρόντελ δεν είναι γερμανική εφεύρεση αλλά στη Γερμανία είναι ιδιαίτερα αγαπητό. Και πιο συγκεκριμένα το Apfelstrudel, τούτέστιν στρόντελ με μήλο. Πρόκειται για ένα γλυκό από τραγανό φύλλο γεμισμένο με μήλα, ζάχαρη, κανέλα και σταφίδες, που λατρεύεται από τον 18ο αιώνα. Το φύλλο στο στρόντελ πρέπει να είναι τραγανό και ιδιαίτερα λεπτό. Τυλίγεται γύρω γύρω από τη γέμιση και σερβίρεται ζεστό, πασπαλισμένο με ζάχαρη άχνη.

2. Eintopf



Ένα βαθύ πιάτο γεμάτο με καντό Eintopf. Το όνομα του πιάτου αυτού, σημαίνει «μια κατσαρόλα» και αναφέρεται προφανώς, στον τρόπο μαγειρέματός του κι όχι τόσο στα υλικά του ή στη συνταγή. Οι περισσότερες συνταγές του Eintopf περιλαμβάνουν ζωμό κρέατος, λαχανικά, πατάτες και κρέας (συνήθως χοιρινό, μοσχάρι ή κοτόπουλο) ή ψάρι.

3. Kasespatzle



Τα Spatzle είναι μικρά μακαρόνια από αλεύρι και αυγά, που προτιμώνται πολύ κυρίως στη Νότια Γερμανία. Συνήθως τρώγονται με τυρί (kasespatzle) και σοταρισμένο κρεμμύδι. Είναι πεντανόστιμα και ιδιαίτερα θρεπτικά.

4. Kartoffelpuffer



Πρόκειται για πλακουτσωτές τηγανητές κροκέτες πατάτας. Φτιάχνονται από τριμμένη πατάτα, αυγό, κρεμμύδι και μπαχαρικά. Μπορείτε να τις απολαύσετε αλμυρές, δίπλα σε μια μερίδα κρέας ή ψάρι ή ακόμα και γλυκές με σος μήλου, μούρα, ζάχαρη και κανέλα.

5. Hachse



Αυτό είναι το κότσι που θα το συναντήσετε πάντα και παντού στη Γερμανία. Συνοδεύει άψογα την μπύρα σας και μπορείτε να το απολαύσετε βραστό, ψητό ή καπνιστό επάνω σε άφθονο

ξινόλαχανο

και

πατατοσαλάτα.

6. Brezel



Είναι τα αυθεντικά αλμυρά γερμανικά ψωμάκια, που φτιάχνονται από αλεύρι, νερό και μαγιά και πασπαλίζονται με χοντρό αλάτι. Θα τα βρείτε στον δρόμο για σνακ ή σαν συνοδευτικό της μπίρας ή του φαγητού σας στα εστιατόρια.

7.Schwarzwaldler Kirschtorte



Black Forest τούρτα. Είναι η πιο αγαπημένη τούρτα στη Γερμανία, φτιάχνεται σε μεγάλο μέγεθος και κόβεται σε τεράστια κομμάτια. Το συγκεκριμένο γλυκό πήρε το όνομά του από το schwarzwaldler kirschwasser (ή αλλιώς kirsch), το λικέρ κεράσι που χρησιμοποιείται σε αυτό.

8.Wurst



Wurst είναι το λουκάνικο και στη Γερμανία θα βρείτε πάνω από 1500 διαφορετικά είδη να σας περιμένουν να τα γευθείτε. Περιπατώντας στους γερμανικούς δρόμους σίγουρα θα συναντήσετε πλανόδιους πωλητές. Το πιο γνωστό είναι το bratwurst, δηλαδή ψητό χοιρινό λουκάνικο, το καπνιστό και βραστό Wiener και το schwarzwurst, δηλαδή λουκάνικο από αίμα. Σε διαφορετικά μέρη της Γερμανίας θα συναντήσετε και διαφορετικά είδη λουκάνικου, όπως το currywurst με σάλτσα από κέτσαπ και κάρι στο Βερολίνο, το βαυαρέζικο λευκό weisswurst ή το ιδιαίτερο rostbratwurst από τη Νυρεμβέργη.

9.Schnitzel



Το σνίτσελ δεν είναι επίσης, ένα αυθεντικά γερμανικό έδεσμα, αλλά είναι εξαιρετικά δημοφιλές σε όλη την επικράτεια της χώρας. Είναι ένα λεπτό κομμάτι κρέατος χωρίς κόκαλο, που πανάρεται σε φρυγανιά και αυγό και τηγανίζεται. Στο Αμβούργο θα βρείτε και το τοπικό σνίτσελ που σερβίρεται με ένα τηγανητό αυγό στην κορυφή του, ενώ στο Holstein το σνίτσελ έρχεται με ένα τηγανητό αυγό, αντζούγιες και κάπαρη.

10.Sauerkraut



Τέλος το Sauerkraut, δηλαδή το ξινολάχανο, είναι ένα από τα πιο διαδεδομένα συνοδευτικά σε όλα σχεδόν τα γερμανικά πιάτα. Έχει μια ξινή και ελαφρώς γλυκιά γεύση που ταιριάζει ιδανικά με όλα τα κρεατικά, τα λουκάνικα, το κότσι, το σνίτσελ ακόμα και με τα ζυμαρικά σαν σαλάτα.

4.4 Ρωσία



Η ρωσική κουζίνα αγαπά εκτός από το χαβιάρι, τις σούπες και τα λαχανικά, υπέροχες σαλάτες και νόστιμα κρεατικά, αλλά και καλούδια από ρέγγες ή σολομό.

1. Μοσχάρι Στρογγανόφ



Πρόκειται για μοσχάρι μαριναρισμένο σε μπαχαρικά και μαγειρεμένο μαζί μεμανιτάρια και κρεμμύδια σε μια κρεμώδη παχύρρευστη σάλτσα με γιαούρτι.

2. Blini με χαβιάρι και γιαούρτι



Τα blini μοιάζουν με τα pancakes και τις κρέπες που ξέρουμε. Συνηθίζουν να τα ετοιμάζουν σε μεγάλες ποσότητες και να τα απολαμβάνουν μαζί με πρώτης τάξης μαύρο ή κόκκινο χαβιάρι που υπάρχει άφθονο στη χώρα και sour cream. Ακόμα πολλοί τα απολαμβάνουν και με καπνιστό σολομό ή άλλο αλλαντικό, με τυρί, με μέλι ή ακόμα και με μαρμελάδα και γιαούρτι. Δοκιμάστε τα σε διάφορες εκδοχές και θα ενθουσιαστείτε.

3. Ρέγγα με παντζάρια και μαγιονέζα (Dressed herring)



Φανταστείτε το σαν μια τούρτα σε φούξια χρώμα. Φτιάχνεται από στρώσεις ρέγγας παστής, βραστών λαχανικών (πατάτες, καρότα, παντζάρια), κομμένα κρεμμύδια και μαγιονέζα.

Ορισμένοι προσθέτουν και ξυνόμηλο που ταιριάζει πολύ στη γεύση. Η τελευταία στρώση είναι από μαγιονέζα και παντζάρια και έχει ένα υπέροχο φούξια χρώμα.

4. Okroshka



Είναι μια κρύα πράσινη σούπα και το όνομά της μάλλον προέρχεται από τη λέξη «kroshit» που θα πει κομμένο σε μικρά κομμάτια. Η κλασική αυτή σούπα που συναντάται στα ρωσικά σπίτια είναι ένα μίγμα από ωμά λαχανικά (κυρίως αγγούρι και φρέσκο κρεμμυδάκι), πατάτες βραστές, αυγά και κάποιο αλλαντικό, κρέας ή λουκάνικο (συνήθως προσθέτουν bologna, ένα αλλαντικό που μοιάζει με τη μορταδέλα). Η τελική πινελιά μπαίνει με μια κουταλιά γιαούρτι ή sour cream.

5. Paskha



Όπως μαρτυρά και το όνομά του άλλωστε, το Paskha είναι μια γλυκάλμυρη πυραμίδα φτιαγμένη από τυρί (tvorog), βούτυρο, αυγά, κρέμα ή γάλα, σταφίδες, αμύγδαλα, βανίλια, μπαχαρικά και αποξηραμένα φρούτα. Το κέικ αυτό παραδοσιακά ετοιμάζεται την Μεγάλη Εβδομάδα και αγιάζεται στην εκκλησία την ημέρα του Πάσχα.

6. Pelmeni



Τα pelmeni μοιάζουν με τα ραβιόλια. Είναι μικρά πουγκάκια-ζυμαρικά, γεμισμένα με κιμά, ψάρι ή λαχανικά, που βράζονται σε ζωμό λαχανικών ή κρέατος. Τα khinkali είναι λίγο μεγαλύτερα από τα pelmeni, είναι γεμισμένα με μοσχάρι και κόλιανδρο και σερβίρονται με σάλτσα ντομάτας και γιαούρτι ή sour cream.

7. Pirozhki



Γνωστά κι αγαπημένα τα πιροσκι κατάγονται από τη Ρωσία και είναι ιδιαίτερα αγαπητά σε όλο τον κόσμο. Η ζύμη τους περιέχει μαγιά για αυτό και είναι τόσο αφράτα, ενώ συνήθως γεμίζονται με κιμά, πατάτα, τυρί, λαχανικά, αυγό κτλ. και τηγανίζονται σε άφθονο λάδι.

8. Shashlyk



Τα Shashlyk είναι τα ρωσικά σουβλάκια, αυτό άλλωστε σημαίνει και το όνομά τους. Συνήθως φτιάχνονται από αρνί ή και ανάμικτο αρνί και μοσχάρι ή χοιρινό. Ψήνονται στα κάρβουνα και είναι υπέροχα. Θα τα βρείτε σκέτα ή ανάμικτα με λαχανικά.

9. Olivye ή Olivier



Είναι μια παραδοσιακή και ιδιαίτερα αγαπητή πατατοσαλάτα, με μαγιονέζα, αυγά και βραστά λαχανικά. Μοιάζει πολύ με τη γνωστή μας ρώσικη σαλάτα, αλλά αυτή δεν έχει τουρσιά, αλλά βραστά λαχανικά.

10. Vinegret



Δεν είναι σος, είναι σαλάτα και μοιάζει με τη γνωστή μας ρώσικη σαλάτα, χωρίς τη μαγιονέζα. Φτιάχνεται με λαχανικά όπως πατάτες βρασμένες και διαφόρων ειδών τουρσιά (όπως αγγουράκια, παντζάρια, φασόλια, καρότο, λάχανο κ.α.). Σε αυτά προστίθεται και το λάδι και έτσι φτιάχνεται μια υπέροχη και άκρως υγιεινή σαλάτα.

Τέλος, στην Ρωσία θα βρείτε φυσικά εξαιρετικές σούπες. Θα συναντήσετε νόστιμη ουκρανική σούπα **Borsch** με παντζάρια



ή την ουγγρική **Goulash** με μοσχάρι, άφθονη κόκκινη σάλτσα, πάπρικα και λαχανικά.



ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

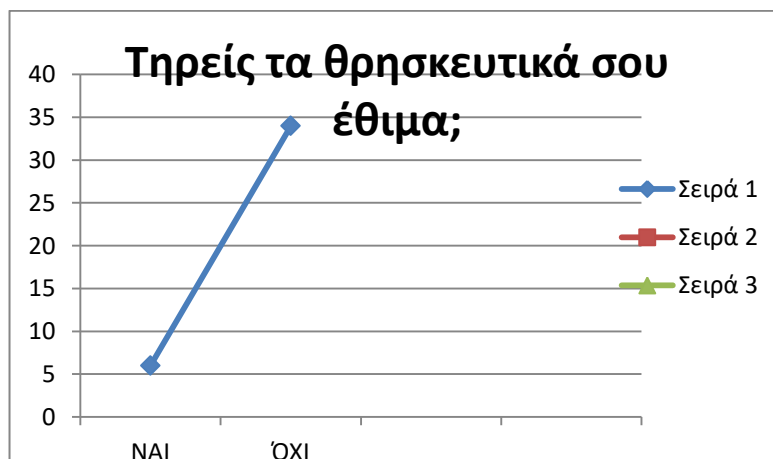
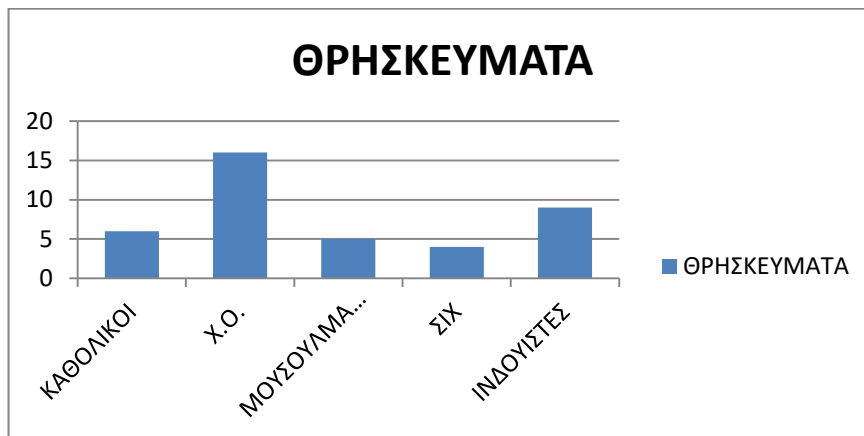
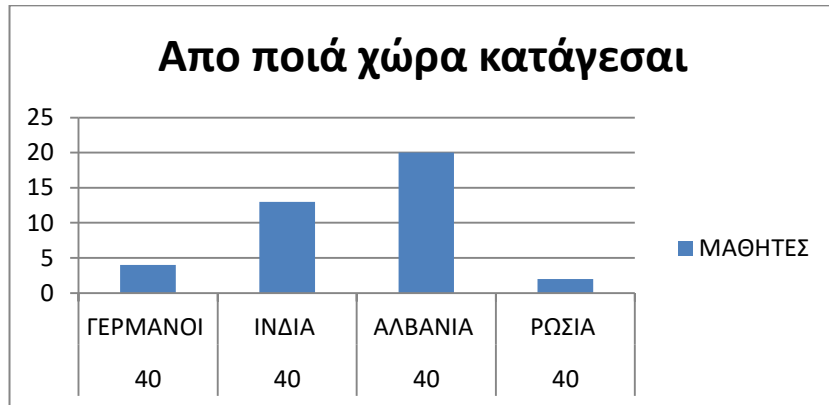
Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ

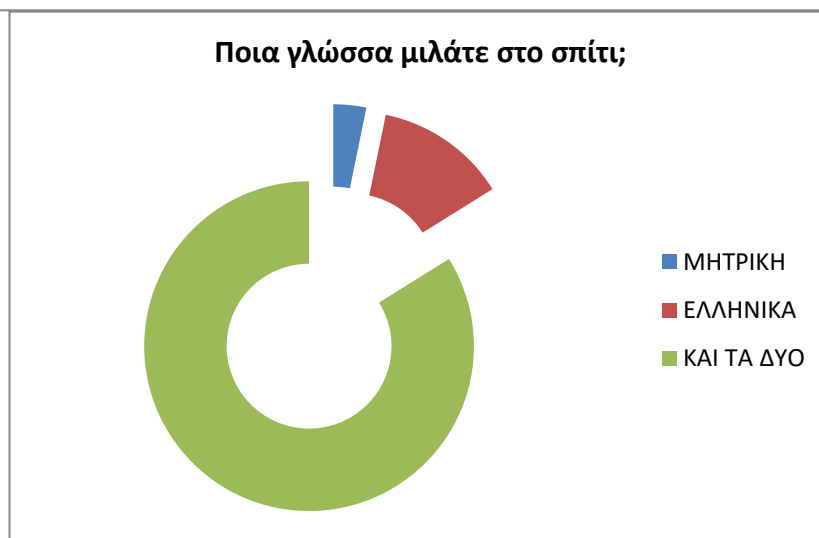
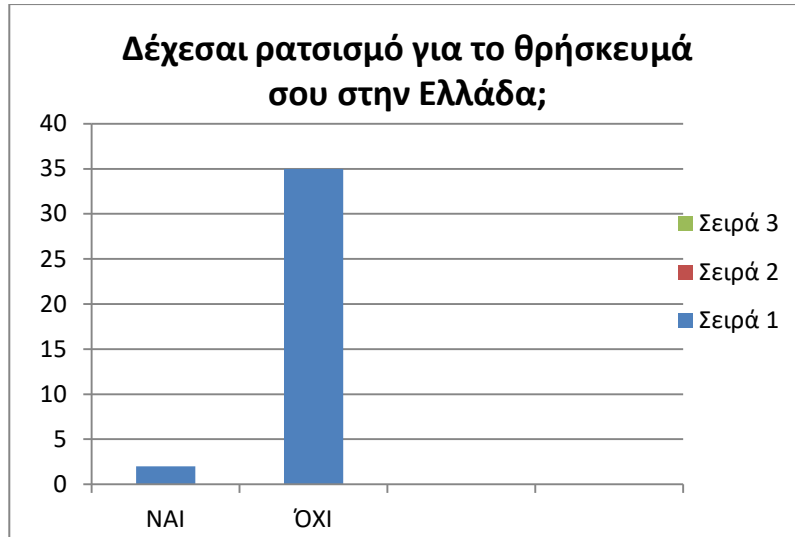
Προκειμένου να βρούμε πληροφορίες για τα θέματα που εξετάζαμε, φτιάξαμε ερωτηματολόγια τα οποία μοιράσαμε στους αλλοδαπούς μαθητές του σχολείου μας. Άλλοι απάντησαν με πολλές λεπτομέρειες και μας βοήθησαν πολύ κι άλλοι πολύ επιγραμματικά και δεν μας πρόσφεραν τη βοήθεια που επιθυμούσαμε. Εντούτοις, φτιάξαμε τα γραφήματα που αποτυπώνουν τις απαντήσεις τους και ακολουθούν παρακάτω.

Τα συμπεράσματά μας

Διαπιστώσαμε ότι από το 40% των αλλοδαπών μαθητών του σχολείου μας η πλειοψηφία είναι αλβανικής καταγωγής και ακολουθούν οι Ινδοί. Οι περισσότεροι είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι καθώς αρκετοί Αλβανοί έχουν βαπτιστεί στην χώρα μας (υπάρχουν βέβαια και αρκετοί Καθολικοί και Μουσουλμάνοι) ενώ οι Ινδοί είναι περισσότεροι Ινδουιστές και αρκετοί Σιχ. Αναφορικά με την τήρηση των θρησκευτικών εθίμων τους, η πλειοψηφία των μαθητών απάντησαν ότι τα τηρούν στην χώρα μας και ότι γενικά δεν δέχονται ρατσισμό γι' αυτό. Όσον αφορά τη μητρική τους γλώσσα, η πλειοψηφία απάντησε ότι μιλούν και τις δύο γλώσσες στο σπίτι, δηλαδή και τη μητρική και την ελληνική, όμως οι περισσότεροι από τους μαθητές δεν ξέρουν να γράφουν διότι ήρθαν στην Ελλάδα σε μικρή ηλικία και δεν έχουν παρακολουθήσει μαθήματα της μητρικής τους γλώσσας σε κάποιο σχολείο ούτε φυσικά και στο σπίτι από τους γονείς τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1





ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κάνοντας την εργασία αυτή μάθαμε πολλά πράγματα για τους συμμαθητές μας από τις διαφορετικές χώρες καθώς και για την κουλτούρα τους. Οι παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα ακόμα και η παραδοσιακή κουζίνα χαρακτηρίζουν τον κάθε λαό και διαμορφώνουν την νοοτροπία, τη συμπεριφορά και τις αντιδράσεις του σε διαφορετικά γεγονότα. Μέσα από την εργασία κατανοήσαμε τις διαφορές που έχουμε μεταξύ μας και αυτό μας έκανε να είμαστε πιο ανεκτικοί στη διαφορετικότητα. Φυσικά δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι μέσα από την εργασία αυτή γνωριστήκαμε πολύ καλά και ότι δεν υπάρχουν πλέον προβλήματα μεταξύ των διαφορετικών εθνικοτήτων που υπάρχουν στο σχολείο μας. Διαπιστώσαμε όμως ότι βλέπουμε πια τα πράγματα με διαφορετική ματιά, με περισσότερη ανοχή θα λέγαμε στο διαφορετικό. Εξάλλου αυτός ήταν και ο στόχος της εργασίας μας. Πέραν τούτου, μάθαμε περισσότερα πράγματα κάποιες φορές και για τη δική μας κουλτούρα, πράγματα τα οποία δεν τα είχαμε συζητήσει με τους γονείς μας ή με συμπατριώτες μας όπως για παράδειγμα για τα έθιμα των γιορτών, τα θρησκευτικά έθιμα ακόμα και την παραδοσιακή κουζίνα της χώρας μας. Επειδή για αρκετά από τα θέματα δεν γνωρίζαμε πολλά πράγματα, άλλοτε μιλήσαμε με τους γονείς μας κι άλλοτε αναζητήσαμε πληροφορίες στο διαδίκτυο. Ήταν πάντως μια εποικοδομητική εργασία και μάθαμε αρκετά πράγματα.

Παραθέτουμε κάποιες εικόνες από την ώρα εργασίας.





ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

<https://el.wikipedia.org/>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Λογοτεχνία Λυκείου

Θρησκευτικά Λυκείου